

Αι συνδρομαί γίνονται μοις ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Τὸ τιμῆμα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Δρα. 3 καὶ 3 σελ. ἐπὶ τοὺς 32 ἐβδομαδιαίους ἀριθμούς· ὅτι προϋπολογισθέν. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν υπεύθυνοι ἐπὶ τῆ μη εἰσπράξει τῶν χρηματικῶν.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΟΝ ἐπιστολὴ, διατριβή, ἐφημερίδα κτλ. σὺνδωμος ἐστὶ δεκτὴ· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώμυλος ἐστὶν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἢ δὲ εὐενθυσίαι δὲν ὑποχρεούται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαί γίνονται, ἐν Λονδίῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλοῦθι δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΥ (Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 72.—ΤΟΜ. Γ'.—ΕΤΟΣ Β'. ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΗΜΕΡΤΗ, 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1861 || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΤΗΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΥ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
 Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκη.
 Ὁ Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
 Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΔΩΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρεία καὶ Καῖρω.
 Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
 Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
 Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραίλα.
 Mr TAYLOR ἐν Κερκυρα.
 Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας.
 Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνω.
 Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.

Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνή.
 Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνη.
 Οἱ Κύριοι ΘΕΟΔΩΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζιῶ.
 Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρω.
 Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίω.
 Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστη.
 Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
 Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθω.
 Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλία.
 Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῶ.
 Mr VINCENT, PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βιβλιοκρισία	Σελίς 306
Τὰ ἐν Παρισίοις θέατρα	310
Γενοῦ χρήσιμος	310
Κητώδης κατάποσις	310
Τοῖμα, ὁ ῥωμαλεὸς Ἄγγλος	311
Αἱ παρὰ τοῖς γραφεῖσι τῶν ταχυδρομίων τράπεζαι	311
Δικαστικά Ἄγγλιας	311
Εἰς τὸν ἐν μακαρίῃ τῇ λήξει Τυμῆν Καρατάσιον (ποιήμα)	311
Διαφορα	314
Στατιστικά	315
Σπαραξικάρδιον σύμβημα	318
Σωματικὴ ἀνάπτυξις τῶν ὁρμηκῶν	318
Ἐμπορικά	319
Εἰδοποιήσεις	320
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 317, 318, 319, 320 (δύο).	
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.	
Ἐσωτερικὸν βυζαντινὸν ναοὺ ἐν Οὐλίταν	308
Ὁ ἄεθρον	309
Ἡ τοῦ Λοιδίνου ἀίχλη	309
Μέρος τοῦ διαδρόμου τῶν ἀνακτόρων	312
Αἰθυσια βασιλικῆς ἀκρόασις	312
Τοῦ γένους σταφυλῶν ἐν Ἰσκαίῳ	313
Μετακομιδὴ τῶν σταφυλῶν	313
Πυροτεχνήματα ἐν Βερολίῳ	316
Τὰ τέκνα τῆς Ἀμερικανίδος ἐν τῷ ὄρει	317

ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ SINGER.

72, CORNHILL, LONDON, E. C.

Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαιότερων καὶ τελειότερων τούτων μηχανῶν τῆς ραπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης, ἦτοι εἰς τοὺς ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶν εἶδος ραπτικῆς. Πῶς τῶν 70,000 εὐαίτηται εἰς καθημερινῶν χρήσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἀυστρίᾳ, Ρωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Ἑυρώπης. Πᾶσα αἰσθητικὴ ἀρέσκει νὰ ἦναι κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· οὕτω δὲ αὐτῆς δύναται νὰ κατασκευάζῃ ὅτιδήποτε ἔργον τῆς ραπτικῆς δακτύλου ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρὸς. Πᾶς ἐργαστασιάρχης, ὅστις εἰσάξει τοιαύτην μηχανὴν ἐν τῇ ἐργαστασίᾳ του, θέλει κερδίει περισσότερον ἢ διὰ παντός ἄλλω τρόπῳ. Αἱ μηχαναὶ αὗται κέρνουναι τὸ αὐτὸ ὡς τῆς χειρὸς ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτὸν ἀπαδείχθη προτιμώτερον ἢ τῆς χειρὸς. Τούτο δὲ ἀπέδειξαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαῦτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

Ἐχομεν τῆς λαμπρότερης μηχανῆς εἰς θήλας παντὸς εἴδους πρὸς οἰκτικὴν χρῆσιν, ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀπὸ λίρας 15 ἕως 20 ἑκάστης. Αἱ δὲ μηχαναὶ μᾶς πρὸς χρῆσιν τῶν ραπτῶν καὶ υποδηματοποιῶν πρὸς λίρας 13 ἕως 15. Δίδονται δ' ἐλαττωρ ἔγγρησον. Στέλλομεν μετ' ἐκάστης μηχανῆς καὶ ὁδηγίαν ἑλληνιστὶ τυπωμένην, καὶ ὁ ἀποτιμώμενος εἰς τὴν διέθυνσιν τῆς ἐπιμελείας ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περὶ τῆς φήμης μᾶς. Διακατῆ συνοδευομένη μετ' ἐνὸς τριβύτου ἐπὶ τῆς καλῆς τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Διακατῆ δύναται νὰ σταθῆαι καὶ πρὸς τὸν Κ. JOHN F. O'BRIEN εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐν Ἐνδρὶ Ἰνδίας τῆς ἀγορῆς. Μεγάλῃ καταπόνησιν δύναται νὰ γῆναι κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν μηχανῶν τούτων, ὧν ἀξιοχρηστικὴς τις θέλων ἀναζητῆν νὰ γείνη πράκτορ ἡμῶν θέλομεν τὸν ἐροῦσιν διὰ μηχανῶν καὶ τῆ παραχωρήσει γενναίαν ὑποτίμησιν τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαιότερων καὶ τελειότερων τούτων μηχανῶν τῆς ραπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης, ἦτοι εἰς τοὺς ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶν εἶδος ραπτικῆς. Πῶς τῶν 70,000 εὐαίτηται εἰς καθημερινῶν χρήσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἀυστρίᾳ, Ρωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Ἑυρώπης. Πᾶσα αἰσθητικὴ ἀρέσκει νὰ ἦναι κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· οὕτω δὲ αὐτῆς δύναται νὰ κατασκευάζῃ ὅτιδήποτε ἔργον τῆς ραπτικῆς δακτύλου ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρὸς. Πᾶς ἐργαστασιάρχης, ὅστις εἰσάξει τοιαύτην μηχανὴν ἐν τῇ ἐργαστασίᾳ του, θέλει κερδίει περισσότερον ἢ διὰ παντός ἄλλω τρόπῳ. Αἱ μηχαναὶ αὗται κέρνουναι τὸ αὐτὸ ὡς τῆς χειρὸς ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτὸν ἀπαδείχθη προτιμώτερον ἢ τῆς χειρὸς. Τούτο δὲ ἀπέδειξαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαῦτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκτικῶν ἐπιπέλων ἔργων ἀσίου, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W. συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κερυσομένεα οἰκτικὰ ἐπιπέλα ἀρίστης κατασκευῆς, συσταμένα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπέζων διπλῶν καὶ μονῶν, καθελῶν, γραφίων, κορνίζων εἰσένων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῶν προμηθειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ἀρέσκονται νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιπέλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωμάτων τῶν πλοίων. Εἰσοδοί, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργαστασίον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street. Διακατῆ πρέπει νὰ στέλλονται πρὸς τὸν Κ. J. F. O'BRIEN, 33, Brompton Square, S. W. London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL)

Προσκαιρὸν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ εἰς τὰ ἀλλοῦθα μέρη τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ὁρμητικαὶ βρώσεις πιεζόμεναι ἐκφέρουσι γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διωλεμένη λεθάντις συσταταὶ διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλίτερη καὶ γρηγορώτερη τῶν ὄσων ἐξ ἀνθῶν γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελῶν σαποῦνι τοῦ Οὐδέντσοφ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παιδικόν. Ἐξαιρεῖ τὴν κοκκινῶδα καὶ ἀληθρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ EUGENES ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συσταταὶ διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς ἀξέστασης τῆς κόμης ἐπιρροαίαν του.

Τὸ EUGENES ΣΑΠΟΥΝΙ διακατῆ, ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μέρος.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ἔμφη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλύτερη ὄσων τῶν κόνων, ἀσπράζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάκτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤῆΣ ΚΟΜΗΣ βεβαίαι νὰ σχηματίζῃ κάθε εἶδος μελῶν ἢ μελῆ φυσικῶν χ. κ. ματῶν. Δὲν βράπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἐχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιούχος βούρσο ταυτοχρόνως παστρώσει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διακατῆ ἐπιτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(ADVERTISEMENTS.)

ΛΕΥΚΟΙ ΟΔΟΝΤΕΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ, ΚΟΣΜΗΣΙΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΖΩΙΑΝ.

Ἡ μοναδικὴ αὕτη λευκὴ ὀδοντοκόνις εἶναι ἀνεκτίμητος διὰ τὴν προξενεὶ διὰ τὴν ὡραία καὶ εὐωδίαν εἰς τοὺς ὀδόντας, ὀδοντικὴν τὴν οὐλίαν καὶ εὐωδίαν εἰς τὴν ἀνακνισίαν. Ἐξολοθρεύει τὸ Τάρταρον ἐκ τῶν ὀδόντων, καθαρῶς αὐτὰ καὶ διατηρεῖ τὸ σμάλτον αὐτῶν, δίδουσα αὐτοῖς

ΛΕΥΚΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἰδιοκτήται ROWLAND & SONS, 20, HATTON GARDEN, LONDON.—

Πωλεῖται δὲ ἀδελφῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. J. W. TAYLOR ἐν Κερκίρᾳ, καὶ τῶν Κ.Κ. BAKER & HAYDEN Πέρις Κωνσταντινουπόλεως.

I. M. SINGER & Co. 72, Cornhill E. C.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

Πρό τινος εδημοσιεύθη εν Παρισίοις βιβλίον επιγραφόμενον « Αί τελευταίαι ήμέραι της θωμανικής αυτοκρατορίας. » Ο συγγραφέας αυτού Κύριος Μαγνιάν θαλασσοπόρος αν λανθάνωσιν και πολλά μογύθια κατά την Ανατολήν από του χριστιανικού πολέμου, εσπούδαζεν υπό πολλας επόψεις την τε Τουρκίαν και τα τουρκικά πράγματα, και ως άνηρ ειδικός περί τά τοιαύτα και πολυμαθής εξέφρασεν εν όλίγοις πάντα όσα πολλοί πολυειδώς πραγματευθέντες περιέπεσαν εις λαβύρινθον σκέψων και είκασιών, περιπλέξαντες μάλλον ή διευκρινήσαντες το γνηριόν της Ανατολής ζήτημα.

Είκαται, κατά τά ίδια αυτών φρονήματα ή τάς πολιτικάς αυτών θεεσσίας έκριναν ή κατέκριναν το θελήσει Αλίε, εξήμυσαν ή κατηγορήσαν την πορείαν των συμμάχων αυτού δυνάμεων και πάς τις επρότεινε λύσιν τινά, κατά το θεκούσιν αυτό. Ο Κ. Μαγνιάν ευθροίως την πολιτικήν εκάστου τούτων έρευνών διαίρει το πόνημά του εις δύο μεχωρισμένα μέρη, ών το πρώτον πραγματεύεται περί τους έσωτερικόν της Τουρκίας πραγματίων, το δε δεύτερον περί πολιτικώς πορείας των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων, ως προς τά πράγματα της Ανατολής.

Εις έλληνικήν ήμεις γράφοντες γλώσσαν και επομένως προς Έλληνας ή έλλημιστάς αποτεινόμενον, παρατρέχοντες το πρώτον μέρος του συγγράμματος, ως μηδενός άγνωστού τά κατά την Τουρκίαν, και ενδιαιτρίβωμεν εις το δεύτερον, όπερ τά μέγιστα ενδιαιτρίβει τους Ανατολίτας, ως χέον νέον φως επί παλαιών πραγματίων.

Εν τω πρώτω μέρει ο συγγραφέας οίμοζει θεωρών μι ά χεριά Τουρκίας καταλιθίνοντας δεκατέσσαρα εκατομμύρια χριστιανών. Οργηει διά τον φρικώδη απολυτισμόν της διοικήσεως των παδών, έλευνολογει τον άνοραποτισμόν και την δούλωσαν, εις ήν οι τούρκοι τρωποι τους βαγιαδάς, εξανίσταται κατά της άνηκούστου φιλαρπαγίας πάντων των θωμανών υπαλλήλων, και διαβρήγνυσι τά ιμάτια αυτού διά την άραν δολιότητα, ήν ή κυβερνήσις εκείνη καταβάλλει, όπως πάντα φραγμόν στήσι κατά του δια πασών των θωρων εισβάλλοντος πολιτισμού. Επί δε τέλους εξήγει και την νην μετωικεσιών των Βουλγάρων και την εις τά Παρδόναβια αποικισιν νέων Τατάρων εκ της Κουβάν και της Άστραχάν.

Συνιστάμεν στενός το πόνημά του Κ. Μαγνιάν εις πάντας τους Ανατολίτας, και μετατρέομεν παρακαλιόντες, όσον αι εζηλα ήμωδ επιτρέπουσιν, εν εκτάσει τά λεγόμενα αυτού κατά το δεύτερον μέρος, χάριν των μη ειδότων την γαλλικήν γλώσσαν άναγνωστών του Βρεττανικού Αστέρου. Εν αυτω ο λόγος περί πολιτικώς πορείας της Ρωσίας, της Γαλλίας, της Αυστρίας και της Αγγλίας, εκάσας κατά τά οικεία αυτών συμφέροντα.

Ο κομματισμός της χείρας του Θεω έπαυσε πρό πολλού εν Έλλάδι ουχ ήττον όμως άπεκδεχόμεθα, και δικαίως, την άντιλήψιν των μεγάλων δυνάμεων. Ας παρεβώμεν τον κάλαμον εις τον άμερόληπτον παρατηρητήν Μαγνιάν και άς ιδώμεν τίς τούτων ο έλάσσον κερδαλέοφρον.

Και τί δέν ελέχθη περί της ρωσικής πολιτικής ως προς την Ανατολήν! Η φρονίμη ή μάλα επικρατούσα θεωρεί αυτήν ως πολιτικήν διαπραγήν και οικειοποιήσεως διαπρατομένην ως επί το πολύ υπό το πρόσχημα της προστασίας.

Εν τή υποθέσει ταύτη υπάρχει υπερβολή τις προσβάλλουσα τον κοινόν νοόν. Εάν ή Ρωσία εξεζητεί να βασιλεύει από της Βαλτικής μέχρι του Αδρια και του Εύξεινου και έπραγματοποιεί την ιδεα και ό τή ταύτην, ήθελε βεβαίως άποκτήσει μεγάλην έκτασιν όριών αλλά πο τότε ήθελε εισθά τα φυσικά αυτής πέρατα; Πώς, περιστασέως τυχοσύης, ήθελε περιστελλεί τάς διάφορας εκείνας συναγωγάς των κατοίκων, ών αι φυσικά όρμαι αι ιδιαιώσσαι παρ αυταίς ειναι οτω διάφοροι των Ρώσων; Πώς ήθελε κατισχύει κατ' αυτόν έτι δεινότερον, τοίς τήν άφρακτόν πάντων των δικτύων αυτής όριων, του μηδελίαν φυσικήν έμμόνητητα έχοντων, κατά των πολεμίων εκείνων, ως ή επέκτασις αυτή βεβαίως ήθελε διεγείρει κατ' αυτής;

Η μεγάληνσις έθνους καθίσταται άδυναμία και παραλήπον καταστρέφει, άμα υπερβή δεδομένην τιάν όρια. Η ρωμική αυτοκρατορία παρ έσχε παραβύσιν οτω μέγα και τρανόν εις τον κόσμον άπαντα, όστε άδύνατον είναι να μη ύπάρχη το μάθημα εκείνο έγκραγα-

μένον εν τή μνήμη των ανθρώπων, όστιες εκλήθησαν να κυβερνήσουν τους λαούς. Το ενδιαφέρον της Ρωσίας, και όπερ επιθυμεί άναμφόβολος, είναι το παρέχει στήριγμα διηκετές εις τους κατά την άρκτων Τουρκίαν ομοθηόσκας αυτής, το υποθάλλειν τάς ιδέας τάς τενούσας εις άπελευθέρωσιν των λαών εκείνων, και το συνδίδει αυτοίς εις όμοσπουδία, ήτις δύνανται να ύπάρξη και ήτις ήθελε παρέχει αυτή συμπαθείς επικούρους εν τε τω ένιστότι και εν τω μέλλοντι.

Κατά την ήμετέραν γνώμη, και εναντίον της κοινής συνάμα δε και άστάχως επικρατούσης γνώμης, ή Ρωσία δέν δύναται και δέν πρέπει να επιτύχη την οικειοποιήσιν της Κωνσταντινουπόλεως.

Αι κατηγορίες, εις εν τή Ανατολή επισυρρόνουν κατά της Γαλλίας φαίνονται ήμιν έτι άβασισιότεραι. Γνωστόν, ότι ή μόνη τακτική της Γαλλίας, τακτική άλλως τε πάντη ύπερσοφία, συνίσταται εις το επεκτείνει την επιρρόην αυτής διά του πολιτισμού. Επομένως πόρρω κείται της βουλήσεως του μεταποιήσαι τά τουρκικά Κράτη εις γαλλικήν αποικίαν εν τή Ευρώπη. Τά πάντα έπραξεν ύπέρ της έξευγενίσεως των Τουρκων και άδρας σοφούς παρήγγυεν αυτή, και στρατιωτικούς, και διαικητικούς υπαλλήλους, άλλ εις μάτην απέβησαν πάσαι αι έννοιαί αυτής προσπαθείαι: εκ δε της άφελοσύ ταύτης πολιτικής των θυσιών ουδένος έκρηκώθη άλλον καρπού, ειμή άχαριστίας μελανωστίας.

Επομένως ή Γαλλία περιωρίσθη εις άπλην αντίδρασιν κατά των λοιπών δυνάμεων, ίνα μή ή επιρρόη αυτών ύπερτερήσθ ην έαυτής επιρρόην. Δέν επείδιαζε την αύξηση της Σερβίας και την ένωση των δικαίων ήγεμονιών επί σκοπώ του αποσπάσαι αυτάς από της θωμανικής αυτοκρατορίας, άλλ έκλεισε οφθαλμούς ένόπιον μέλλοντος μη έξαρτισμού απ' αυτής, και πιστή εις το δόγμα αυτής, του βοηθείν τουν πατριωτισμόν και την πολιτικήν εξέγερσιν πανταχού, έθα τά στοιχεία ταύτα του πολιτισμού αναφαίνοντα, ένίσχυσε διά των συμπαιθών της λαού μη απολλάντας την άνάμνησιν της έναντων άνεξαρτησίας και την θρησκείαν του παρελθόντος.

Υποστηρίζουσα ή Γαλλία τους χριστιανούς της Ανατολής κατά των Τούρκων δέν εξερχεται της όδοι αυτής, διότι επικουρεί τον εξευγενισμόν κατά της Βαρβαρότητος. Αλλ άπέσχε πάσης άρωγής ύπερ μεγάλων ύσσεως των συμικρών ή γεμόνων, διότι γεννηώσκει, ότι οι συμικροί εκείνοι ήσαν άδικαιον και δέν ήδύναντο να συναγάγωσι επί τω αυτω τους λαούς εκείνους εν ολιγόχρονοις. Έλληνες, Λατίνοι, Σλάβοι οι και παρ' οις ή διάρρησις των θρησκευμάτων επιπροστίθεται εις την διάρρησιν των φυλών, και αποδεικνύει, ότι χιμαίρωσις είναι ή γνώμη ή περί ένώσεως άπάντων των λευκών της εν Ευρώπη θωμανικής αυτοκρατορίας εις εν και όμοφύες Κράτος.

Εξετάζων τίς άμερόληπτος τά ζητήματα ταύτα δέν δύναται να μη καθέξη έναργός την άναλογίαν, ήτις ύπάρχει μεταξύ της γαλλικής και ρωσικής πολιτικής κατά την Ανατολήν. Αι τάσεις αυτών ειναι αι αυταί, και έν ήμέραν τιάν ή επιρρόη αυτών κυριώσθ αποικιστικώς, ήθελε βεβαίως ένεργήσει ύπερ όμοσπονδίας των εν λόγω λαών.

Όσον δε περί αυστριακής πολιτικής εν τή Ανατολή, ο σκοπός της πολιτικής ταύτης είναι προφανέστατος. Κατά τάς συνήθεις του πανούργου και μακιαβελικού αυτής πνευματίας τάσεις, επιδεικνύεται πολεμία τους χριστιανούς λαούς, και έν ό τω πόνημά του Τούρκους, επιδύομαι μονομερούς την προστήρησιν της ευρωπαϊκής Τουρκίας εις την αυστριακήν αυτοκρατορίαν.

Ενδιαιτρίβει ένταυθα να όρίσωμεν την κατηγορίαν και ύποστηρίξωμεν αυτήν διά γενομένων. Γνωστόν, ότι ή Αυστρία ήρπασε κατά την άδριατικήν παραλήν ζώνην τιάν επιμήκη γαιών, ήν Δαλματίαν επεκάλεσαν. Η παρφή αυτή επεκτεινόμενη μέχρι πέραν Κατάρτου αποχωρίζει από της άδριατικής θαλάσσης πάσαν την ευρωπαϊκήν Τουρκίαν, μέχρι πέραν Μοντενέγρον.

Πράττουσα οτωίς ή Αυστρία σκοπών βεβαίως δέν ειχε την στυμμάτιαν αύξηση των χωρών της; ο σκοπός αυτής ή σφοδρότερη και βαθέστερη προέδοτο να διακόνη πάσαν συγκοινωνίαν των λαών της ευρωπαϊκής Τουρκίας μετά του Αδρια. Τονωτότρόπος παρέδου τάς έμπορικώς όρμας των λαών εκείνων, δικέουσι την οικονομικήν και επομένως την διανοητικήν αυτών ανάπτυξιν, και οτω πράττουσα καθύρωνον, ώστε να μηδενίσον τον τουρκικόν ζήλον και να φθονήσι την τύχην των υπηκόων της Αυστρίας. Τρώντι, ουδέν ήδύνατο άλλο μέσον να αποδείξη καθαρώτερα προς τους άτυχούς εκείνους ανθρώπους, ότι άπασα ή δυστυχία αυτών προήρχετο εκ της όπτι δέν έχον την αληθή εκείνην εύαιμονίαν του ζήν υπό την βιεννιανήν κυβερνήσιν!

Καταδεικνύουσι ο κάτοικοι των μερών εκείνων εις άπραξιάν και μηδέν δυνάμενος να παραγάγη δι' έλληψιν των προς εξαγωγήν μέσων, δι' έλλειψιν οδών, διοργάνων και σιδηροδρόμων, και όσμηρια άποβαρύνονμενος διά τάς καταβλήσεις και τάς αυστριώτες φορολογίας των πασαδών, ο κάτοικοι, λέγομεν, των χωρών εκείνων τον λίαν άλλοτε παραγωγών παντός

δημητριακού καρπού άφίσει ήσμερον την ήην άκαλλιέργητον και μόλις αίτει παρ αυτής τά άσημαντα ελεή της Δήμητρος εις επάρκειαν της λιτής, της λιποτάτης αυτού ζωής. Αι άλλοτε σφοδρα σιτοφόροι πεδιάδες της Μοστάρ, ουδέν άλλο ή σκολιμους (γαυδουρά, καθά) παράγουν. Οι Αυστριακοί έυο και μόνους άφήκαν λιμένας έλευθέρους την Τερζέστην και το Φιομέ, και τούτους πορτογάτω κειμένους ή δε Ραγουθή απολλεσε ταυτήν την άρχαίαν αυτής εύσημίαν. Δύο έτεραι λιμένες, οι της Ζάρας δηλονότι και του Κατάρτου, εκλείσθησαν ως προς τους άνατολίτας χριστιανούς, ούς τινες έτρεφον άλλοτε.

Η παρακμή των χριστιανικών φυλών της Έρσεγοβίνης, της Βοσνίας και του Μοντενέγρον ύπήρξεν ή αναπόφευκτος συνέπεια του συστήματος τούτου.

Πολλοί φρονούσι, ότι ή Αυστρία ήρωσε το είδος τουτου της πολεορκίας περίε τον άνατολίτον χριστιανισμόν και ένιστάσει την Ραγουθήν, την Ζίραν και το Κατάρτου ύπερ της εύσημίας της Τερζέστης άπατόντας άπάντη παχυλίην. Η Αυστρία τουτο πράττουσα σκοπών έχει και δολιότερον και βαθέτερον άναμέ και επίδωκει την όραν, καθ ήν ή θωμανική αυτοκρατορία θέλει κλίνει τά γόνατα παραδιδόμενη εις λευθαμίαν την υπερίστυν, και εκείνη έσται ή όρα, καθ ήν ήθελε εισέλδει εις την Τουρκίαν και παραχρήμα εξασφαλίσει την κατάκτησιν της άνοήγουσας τους Ιερμενας του Αδρια. Τότε εν τοις πτυχαις της σημαίας αυτής θέλει κομίσαι τον κάματον, την βιομηχανίαν, την άφθονίαν, και τάς δύνανται να ειπή προς τους κατακτητήμηναι χριστιανούς. Αφ' οτου ένείναι Αυστριακοί άπελευσάτε τά άγαθά του κόσμου τούτου υπό τον ταυρκικόν ζήλον διήνετε τρισκακοδαίμονες!

Αλλά και έλαχίστην εισέτι άμφιβολίαν, έν είχομεν περί των φιλοδοξιών σχεσίον της Αυστρίας εις της ευρωπαϊκής Τουρκίας, ή άμφιβολία αυτή εξαλείφεται εκ του καθαρωτάτων παρατηρήσεων των άρνούμενων εξ άπλουστάτης των πραγματίων εξετάσεως.

Άλλως τε άρκεί να παρατηρήσωμεν, ότι το σύστημα της Αυστρίας είναι απαράλλακτος του αυτό κατά τον Δουναβιον, ούκ και κατά τον Αδριανόν. Αι έπίμονοι αντίστασις αυτής ως προς την δευτεραν ναυτιλίαν του μεγάλου εκέουνο ευρωπαϊκού ποταμού ουδέμην άλλην έσχαν αίτιαν και έδέξην εις κρημαίος πόλεμος, όπως τεθή χαλίους εις τάς άπατήσεις της Αυστρίας. Ομοιογενήτων, ότι ο πόλεμος εκείνος έγένετο αυτή μάλλον επιμήκως, ως προς το ζήτημα τουτο, ή εις της Ρωσιαν αυτήν διότι ο Δουναβιος και ο Αδριανός ειναι οι δύο βραχιόνες του ήγματος, ών εν μέσω ή πολιτική των Αψθούργων συσφίγγει και καταπνίγει τους χριστιανούς κατοίκους της θωμανικής αυτοκρατορίας.

Γεγονότα του νεότερου θέλοναι παρέχει ιδέαν πλήρη των υπεκρύφων, εις άς καταφεύγει ή αυστριακή πολιτική προς επίτευξιν των σκοπών αυτών. Τάρχουσι περιστασέως, καθ άς ή πολιτική αυτή αναπτύσσει μέγεθος κοκίας, όπερ καταπλήττει και καταβαρβύο τον νοόν τότε ή Αυστρία επιφάνεται τή Ευρώπη έκθαμβος ως ο Σατανάς των ένών.

Πρό τινων μνημών άπειλουμένην υπό της ούργικής άθνευγεσίας και θέλοναι να συγκεντρώσθ τά έαυτής στρατεύματα περί την κωλάδα του Δαίβαχ, όπως εννήθη και άγάγη αυτά άθροια κατά της Ένειας και της Δουβαρίας, ή Αυστρία έπέουσε να κινήσι εις επανόστασιν τους χριστιανούς της Βοσνίας και της Έρσεγοβίνης παρέχουσα αυτοίς όπλα και πολεμφοδία και ύποσχομένη την άρωγην αυτών. Τά όπλα ταύτα και τά πολεμφοδία εισήχθησαν εις τάς έπαρχίας εκείνας διά τριών διαφόρων μερών, της Γραδίσκας δηλονότι, της Βρόδ και της Ράτοκας. Εν δε τω χρόνω, εν ό έχάλυκε την άνταρσίαν ταυτήν, συνεβούλευσε το δειβάνιον της Κωνσταντινουπόλεως να πέμψη κατά τον άνταρτών όρμα στρατού εκ τετρακιμυριων ανηκείμενον, υπό την άρχηγίαν του άρησθιόσκου Κρούτου σερδά εκρέμ Ομερ πασσα, και να επικουρήσθ κίνημα τουτο δια μοιρας ναυτικής εις πολύορκειν των θωμανικών λιμένων του Αδρια.

Ο συνδυασμός ούτος πλερέσατα επέτυχεν. Οι Τούρκοι νομίζουσι, ότι τά έαυτών ύπηρετούσι συμφέροντα πολεορκώς το Κλέπ, το Καστελοδουβόν και το Αντιβίβα: έν ό, οίτω πράττοντες, κούλουν τους Ιταλούς του πέμψην όπλα τους Ούγγρους, και παρχειοναι κάρρον εις την Αυστρίαν να όκνηρώθ ένώνος εν Ιστρία. Περιστασέως δε τυχοσύης, ή Αυστρία δύναται όρσαστίς να διεργήσθ εν Ιταλία χωρίς να φοβίζται απόβασιν τιαν εν Βοσνίη, ή άντιπερισπασμόν τιαν εν Ούγγαρία: ο δε αυστριακός στρατός έχον ευλευθερίαν των κινήσεων αυτο έπικουρείται κατ' άριστερον πτέρυγα υπό του τουρκικού στρατού, όστις είναι παίγιον μάλλον ή συνένοχος των μηχανοράφηνάτων του βιεννιανού μυστικοσυμβούλιου.

Τό δε πάντων περιεργότατον έπαύθα, ότι το άλμα των άνατολίτων χριστιανών χραμίσαι εις στερέωσιν της αυστριακής κυριαρχίας εν Ένειας και ότι τα τουρκικά κράτα (το άργύριον δηλονότι της Γαλλίας) έγένοντο το κινητικόν κέντρον της βασιλευρίας ταύτης. Τό δάνειον του Μίρε ήδύνατο να χραμίσαι εις κατασφάγην των άνατολίτων χριστιανών και εις ένίσχυσιν του αυστριακού στρατού, καθ' οι έμέλλονεν να άντιπαραταχθώμεν, έν οι συνδυασμοί ούτοι εξετέλειον.

Τό δε πάντων περιεργότατον έπαύθα, ότι το άλμα των άνατολίτων χριστιανών χραμίσαι εις στερέωσιν της αυστριακής κυριαρχίας εν Ένειας και ότι τα τουρκικά κράτα (το άργύριον δηλονότι της Γαλλίας) έγένοντο το κινητικόν κέντρον της βασιλευρίας ταύτης. Τό δάνειον του Μίρε ήδύνατο να χραμίσαι εις κατασφάγην των άνατολίτων χριστιανών και εις ένίσχυσιν του αυστριακού στρατού, καθ' οι έμέλλονεν να άντιπαραταχθώμεν, έν οι συνδυασμοί ούτοι εξετέλειον.

Τό δάνειον του Μίρε ήδύνατο να χραμίσαι εις κατασφάγην των άνατολίτων χριστιανών και εις ένίσχυσιν του αυστριακού στρατού, καθ' οι έμέλλονεν να άντιπαραταχθώμεν, έν οι συνδυασμοί ούτοι εξετέλειον.

Τό δάνειον του Μίρε ήδύνατο να χραμίσαι εις κατασφάγην των άνατολίτων χριστιανών και εις ένίσχυσιν του αυστριακού στρατού, καθ' οι έμέλλονεν να άντιπαραταχθώμεν, έν οι συνδυασμοί ούτοι εξετέλειον.

το. Λογίσατε όποιόν τινα γέλωτα ήθελον γέλασει οι εν Βιέννη!

Εις συμπλήρωσιν της συντόμου ταύτης περιγραφής της πολιτικής των μεγάλων δυνάμεων εν τή θωμανική αυτοκρατορία, προσθετόν και τινα περί Αγγλίας.

Καθ' εν χρόνον ή Αυστρία, χάρις εις την τυλλήν ή την ανεπιδέξιόν ύπολογίζομένη άνακτινότητα της Τ, Πόλης, εξαντλεί τάς ζωτικώς δυνάμεις των χριστιανών κατοίκων της θωμανικής αυτοκρατορίας, όποίος όστιν ο εν Δουβίνω επικρατών σκοπός; Άλλοι προήμων είπον, ότι παν πολιτικόν ζήτημα εν Αγγλία ύπάρχει υπενδεδυμένον διά ζητημάτος τιμος έμπορικου. Η Αγγλία παροικιείται προς ερείδαν τινα τευτονικήν συμπολιτείαν, ήτις συνάπτουσα τά πάντα υπό χραμίστικην διαμετακομιστικήν και έμπορικην έσσηψιν, μετακινείται την πολιτικήν επί μόνω τω σκοπώ του εξοπλίσειν τάς επιχειρήσεις αυτών, και εκείνη την κυριαρχίαν του κόσμου, ίνα πλουτίξη κατακλύθουσα αυτόν διά των προϊόντων της. Κέκτηται εν τή Μεσογείω έμπορικώς κλίμακα, την Γιβραλταν, την Μελίτην, τάς Ιονίους ήσους: άλλ αι θέσεις αυται, και ή υπερίσχυσις εν μεγάλω πολεμώ αποβαίνει άδύνατος, άσχηματόι οις δι' έμπορικόν δύναμιον, οια ή Αγγλία. Και όμως άχυροί τάς θέσεις ταύτας, και σνμάμα κερταρτίξει εν ταίς Ινδίας στρατόν καταπολεμικών συνδουλών εκ στοιχείων εξ ήμισείας ευρωπαϊκών και άσιατικών. Διενεργούσι άγγλικήν προπαγάνδαν εν τή Τουδουστάν, παρά τον Γάγγην, και όσμηρια προσβίβει προς τά δυτικά έπακτα της Άσίας, προς τάς άσιατολικάς άκτάς της αυτοκρατορίας, οίον την Συρίαν και Μικρασίαν, το άληθές εκείνη έμπορικόν του κόσμου κέντρον κατά μέλλοντα τινα χρόνον, εν ή βρεττανική πρόσβλησις από τουδε προορά.

Όταν ήμεραν τινα κινήθωσι αι βαθείαι φάλαγγες των άγγλοασιατικών στρατευμάτων εις κατάκτησιν των χωρών εκείνων, τότε ή Γιβραλτα, ή Μελίτη και αι Ιονίαι ήσους ήθελουν φανή υπό την αληθή αυτών άφην. Τότε θέλομεν ιδεί τίς ο προσορισμόν των σημείων εκείνων εν τω σχεδίω της άγγλικής πολιτικής: τότε θέλομεν θαυμάσιως χραμίσαι αυτή επικουρούσθαι διά του βρεττανικόν αυτών δυνάμεων τον εν τή Ανατολή στρατόν της Αγγλίας.

Οι Αγγλοι δέν άγνωσούν, ότι άπασ κύριοι γενόμενοι της νοτιού και δυτικής Άσίας αποβαίνουσι κυριαρχία άπόλυτον του παγκοσμίου έμπορίου. Μη ληρομηνώμεν δε, ότι ή Συρία και ή Μικρασία, άς τινες μετά ποσούτης θερμότητος επιδιώκει ή Αγγλία, άποτελούσι κέντρον τι, ένθα απόλληγουσι σνμάμα ήτε Αφρική, και ή Άσία, και ή Ευρώπη, συνάπτουσαι ούτω τάς κατανοησκούσας χωράς προς τάς παραγωγούς.

Άρα ουδέν το θαυμαστόν έχουσι αι προσπάθειαι της Αγγλίας εις άραν των ήμετέρων στρατευμάτων από της Συρίας. Ναπολέων ο ά, άπέδειξε διά της άβαντων αλεγματικής εκστρατείας, ότι ή άγγλική πολιτική κατονήσθη. Έκτοτε δυνάμειθα έπέμει, όστις εν όσω βασιλείω ή ναπολεόντειος δυναστεία, σκοπός της βασιλείας επί ή βραχιόνος άρμ ήθελε γρηγορεί πρό της μεγάλης εκείνης όδοι του Ινδιών και έτοιμος να έπιπρος τον Άγγλον δέν περ υ α π έ δ ο.

Ναπολέων ο ά, προστατεύον την διόρυξιν του Ισθμού του Σουέξ και υπεραπέχόμενος τους χριστιανούς της Συρίας εξακολούθει την πολιτικήν του θείου αυτού. Η διόρυξιν του Ισθμού του Σουέξ είναι άπαξία δι' ή μάς τε και διά την Ευρώπην εκίσει κρηφόρον ναυμαχίον.

Ρωσικός τις στρατός εξ Άρμετω κερταρτίξει δυνάμει πάντοτε να διακόνη την όδον της Αγγλίας και να καταστρέψη τους συνδυασμούς αυτών. Ίδου ή λόγος, δι' εν ή Αγγλία και ή Ρωσία εισι δια παντός διάλλακτοι επί των χωρών της θωμανικής αυτοκρατορίας. Προκειμένου περί διαμελισμού της αυτοκρατορίας ταύτης, ή Αγγλία και ή Αυστρία ήδύνατο έντελώς να συμβιβασθώσι, και ήθελον άναμφιβόλους συνδύσει οτω πως τάς πράξεις τους, ώστε ή άσιατική Τουρκία να λάξη εις τους Αγγλους, ή δε άσιατική εις τους Αυστριακούς. Τά δύο ταύτα έθνη θέλοναι άίετοτε διαληπτερίζεσθαι μετά της Γαλλίας, ίνα ούτως αποκομίσωσι την γαλλικήν πολιτικήν, διεγείρουσα μνρία ζήτηματα παιδαγωγικά και συμφέρουσα άλλα σμικρά.

Γεγονός τις κεφαλαίως κατασιγήει επί πασών των μερών τουδε εκτεθειμένον παρατηρήσεων τουτο δε, ότι ή θωμανική αυτοκρατορία μη δυναμένη να άναγεννηθή εκ της πρωτοβουλίας της τουρκικής κυβερνήσεως, μηδέν δύναται και να άναγεννη εξωθεν. Ύς δύο συνουνομεν δυνάμεις, ή γαλλορωσική πολιτική και ή άγγλοαυστριακή συντρίβονται άδιαιλέπτως διαμαχόμεναι όωρα εν.

Άρα δέν πράττομει άποτον παραδεχόμενοι ως πιθανόν, ότι αι μεγάλαι δυνάμεις, έν που συνεβρίσασιν κύκλω τραπέζης συνεδριών, ουδέποτε θέλουσι διωγηθή να κανονίσωσι το άνατολικόν ζήτημα. Πάσα διάσκεψις θέλει λήξει εις μηδανισμόν ή χιμαίρικας τινες συμβάσεις, μηδέν άλλο άποδεικνύουσι ή το μάταιον της εις τά άνατολικά πράγματα επεμβάσεως.

Άλλως τε, οι εν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις της Αυστρίας εκπεπαιδευμένοι όντες εν είδει τιμ σχολή, ως προς το ζήτημα της Ανατολής, θέλουσι πάντοτε έχει φαεινάν ύπερχών επί του ήμετέρου εξωτερικού υπαλλήλων, ως προς τάς τοιούτων είδους συνδιασκέψεις.

Όθεν, ούτως άδύνατον άποδεικνυόμενη της διπλωματικής λύσεως του άνατολικού ζήτηματος, τί άλλο δύναται να σαναχθή ή ή πεπρωμένη άπόδειξις της έκρήξεως ευρωπαϊκού πολέμου, εν τιμ δεδομένην πρώστασι; Πρό χρόνον μακρόν ή Ευρώπη άποχωρεί ένόπιον του φοβερού τουτου συμπεράσματος, άλλ ή αναστολή των ζητημάτων δέν είναι λύσις. Έκαστος έν αυτός δυσκολίας επιπροσθέτει επί δυσκολιών άποστάσιαι, σφάγια, άνάγκαι στρατιωτικών κατοχών, άαμφιβολία διπλωματικά ως εκ των συμβαινόντων τουτου προεργάσθαι, τά πάντα συνδέονται εν τω συμπελεγμένω εκείνω οφάσματι της βίας και τον ραδιουργίαν, ύπερ ο θάνατος του σουλτάνου και ή άντιζηλία μεταξύ του υιού αυτου και του Αβδούλ Αζίζ ήγαγον εις τον έσχατον βαθμόν της αποσπλοκής.

Θέλει άρα γε ή Ευρώπη άποφασίσει επί τέλους να λάβη μέτρον τι όριστικόν επί του ζήτηματος τουτου, όπερ ενδιαιτρίβει την ίδίαν αυτήν ήσυχίαν και όπερ είναι δι' αυτήν άπειλή άκατάπαυτος;

Θεωρούμετες μετά έτη εξ έτ εν Παρισίοις γενούμενον συνεδριών δυνάμειθα να εκάσασιν τί πρέπει να προσδοκήμεν εκ διπλωματικών συμβάσεων. Απέφρασαν τάχα τάς σφαγάς της Συρίας αι ύποσχέσεις του σουλτάνου; Αι συμβάσεις ως προς τον έλευθερον του Δουναβίουσ φυλόν, άπείρουσιν άρα γε την Αυστρίαν του κατασφάξιν εν Γαλαξίη γενουόσιν τί πλοισιν επί προφάσει ότι τά εν αυτω όπλα ήδύναται να εισέλθωσιν εις την Ούγγραν;

Άλλ' όταν ή διπλωματία άποτυγχάνη ως προς τινα προβλήματα, ών ή λύσις ο υδ έ ο ο τ αι αυτή, σπαίνουσι συμβάσεις, ώστε ή κοινή γνώμη βοηθημένη υπό των μεγάλων όρμων του πληθους και των έμπνεύσεων του κοινού ναός να μη επενείξη την μνήην αληθής και δυναμένην να πραγματοποιηθή λύσιν των εκρημόν δυσκολιών.

Ενώπιον των κοινών δευδών, ήτινα σμενειοσι τους κατοίκους του κάτω Δουναβίουσ, ένόπιον του χριστιανικού εκείνου σημείου, όπερ άποχωρίζει αυτούς άνωπερθεώς από της θωμανικής κυβερνήσεως, ή ιδέα όμοσπονδίας τινος δυναμένης να άγάγη επί τω αυτω συνδύσει τους Μολδοβλάχους, τους Βοσνίους, τους Σέρβους, τους Άλβανούς, τους Μοντενεγρούς, τους Έρσεγοβίνιους, τους Μακεδόνας, τους Βουλγάρους, πάντας τους Γραικοσλάβους της Μεσημβρίας, διεδόθη εν τω ευρωπαϊκού κοινώ. Διεδόθη, προώδουσε και έπρε επιδοκιμασίαν ως πάσα ιδέα δικαία, και θεωρεί την Κωνσταντινουπόλιν ή την Ανδριανουπόλιν ως ήην μέλλουσαν μητρόπολιν των όμοσπονδών χριστιανών της Ανατολής.

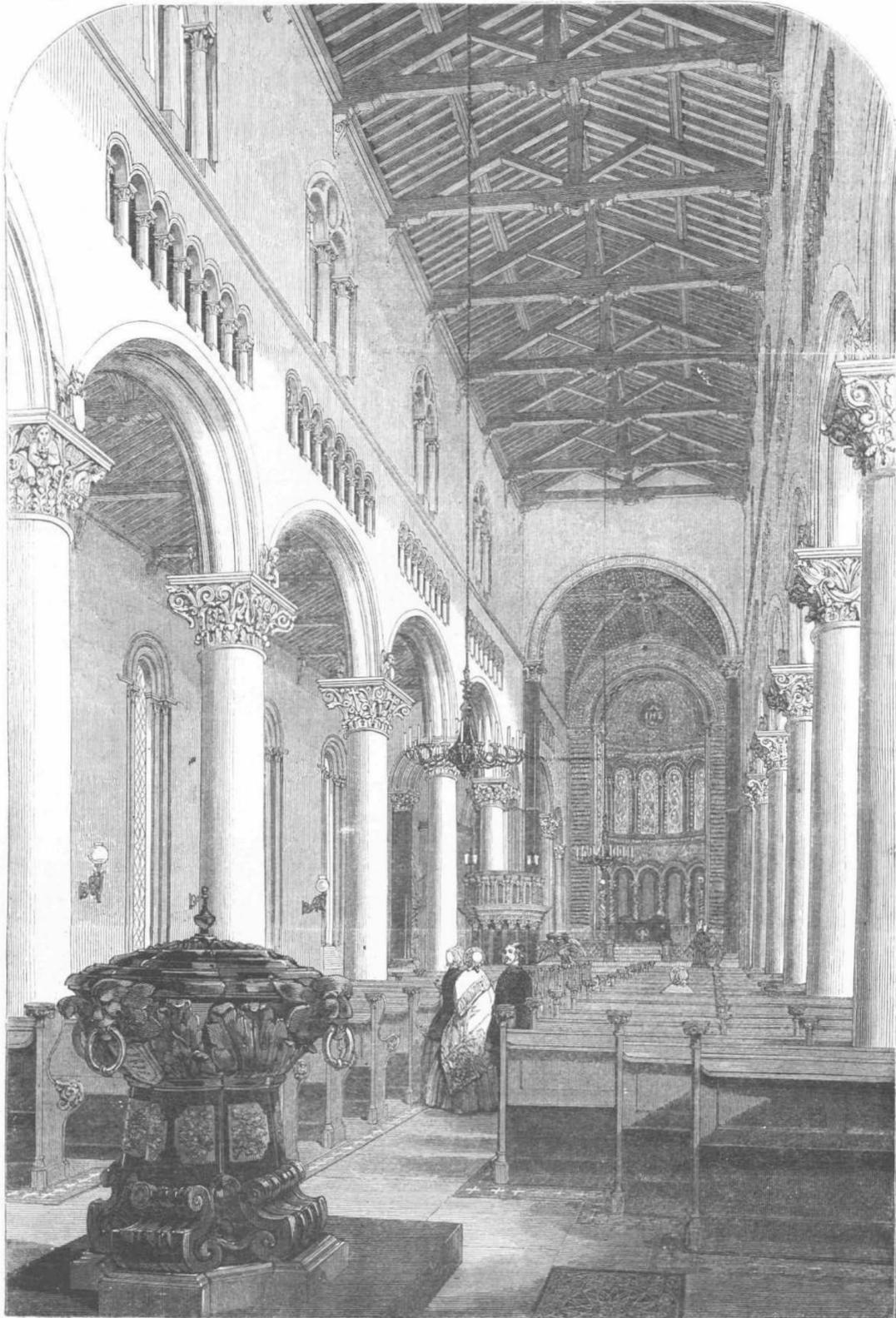
Αναμφιβόλος, δέν πρόκειται ένταυθα να αίτηθή από της Ευρώπης άρωγ ή ύπερ της ένόπιου άποστασίας, ήτις ταυτή εξέγειρει την Έρσεγοβίην και την Βοσνίαν. Ας άφεθώσιν οι χριστιανοί να υπερασπισθώσι μόνον των την έαυτών έδικην: άς ενεργήσωσιν έλευθερίως κατά των υπό του εξωμότου σερδά εκρέμ Ομερ πασσα διοικουμένων τουρκικών στρατευμάτων, όστις λησμονία την χριστιανικήν άπώ καταγωγήν επώλησεν έναντι εις την έδικην του Κορανίου και της βαρβαρότητος και άνετήχθη κατά του Ευαγγελίου και του πολιτισμού.

Τάρχουσι έσχαλι εν τω βίω των ένθων, καθ' άς ή οδδετότης άποβαίνει θραστικωτάτη πολιτική. Οσάκις λαός τις σμενειοται ύπερ της άνεξαρτησίας, ή άριστη των εκβαθειώνσεων, ήν οι έθνοει δύνανται να προσεγγέσωσιν αυτή είναι το άφίαν εις αυτόν και τωτ κινώουσι και την άδαν του ύπερ της άπελευθερώσεως του άγνώστου. Η πολιτική της οδδετότης, ήν Νάπολεων ο ά, ήρωσε από της εν Βιλλαφρανκε ειρήμης, είναι ή ώρισμάτι, ή λογικωτάτη πολιτική είναι ή πολιτική των άνδρειών. Εύδεινα όσα ως τά πολιτικόν δικαίον άναθείσει εις τους λαούς την φραντίδα των οικείων αυτών προορισμόν. Ενώπιον της πολιτικής ταύτης ουδέμην ήφίσταται ραδιουργία προσπαθούσθαι πρόφασιν έχουσα άπατήρη την διατήρησιν της καθεστέρουσας τάσεως: εκαστος στοιχείω άναγκασί εις την οικείαν αυτου δύναμιν ή πολιτική αυτή θέτει τέρμα εις τά μισάρρον εκείνω σύστημα της σμωμωσίας των ήγεμόνων κατά των λαών περιωρίσει τον έμφύλιον πόλεμον επί της ιδίας αυτου χωράς και δέν επτρέπει, όπως δι' έσωτερικός διχονομίας παραχθή ή γενική ήσυχία.

Ασπί τάχα να μη έφαρμοσθή και εις το άνατολικόν ζήτημα το σύστημα τουτο, όπερ τά μέγιστα επέρρευσε εις λύσιν των προαιώνιων πλοκών της Άταλίας; Οι χριστιανοί της Ανατολής ουδέν άλλο αίτούνσιν έξουσιον ύπερ αυτών το έδικαον και την πλειότητα. Η δική του χριστιανισμού κατά του Κορανίου δέν είναι άρα γε τόσον θεαρεστος, όσον και ή δική της Ιταλικής ένότητος κατά της φιλοδοξίας της Αυστρίας και των σμικρών ήγεμόνων; Οι Σέρβοι, οι Έρσεγοβίνιοι, οι Βοσνιοί, οι υστενεγροί, οι Άλβανοί, οι Μακεδόνας και οι Έλληνες πάντες είναι άρα γε ολίγοτερον επιτήδειοι των Ιταλών εις το κατακτήσαι την έαυτών έλευθερίαν διά των όπλων; δέν εκέρδιαν άρα γε την συμπαθείαν των άπανταχού άνακτουότων χριστιανών; Η δε συμπαθεία αυτή, ήτις διετρανώθη κατά τον ύπερ άνεξαρτησίας έλληνοκων άγώνα διά βοηθημάτων και παύτος είδους έμψυγώσεων, εκ όσμημάτων, δι' άφοσιώσεων, διά λόγων εξελθόντων εν τώ περιλάσσοντων ζώματι και καλήμω, δέν θέλουσι διαρρησάσαι την χριστιανικήν Ευρώπη;

Η άπόλυτος οδδετότης των μεγάλων δυνάμεων εν τοις έσωτερικός της θωμανικής αυτοκρατορίας πράγμασι ήθελε ταύλαχρον παρέχει νέον πεδión δοκιμασίας. Αι συμβάσεις (les capitulations) έλλξαν επενεγκόσαι την άπαρρησιν της θωμανικής κυβερνήσεως: το ταξίμια και άπασαι αι λοιπαί άποτέμναι μεταρρυθμίσεων, όποσώδηροτε και άν τάς δομώσαι, διέμειναν θεωρείαι άπλά. Το κακόν είναι άριδήςος άθεοραπέυτου. Δουπόν! άς άφείθ εις τον πύσυχον ή φροντίς του θεραπεύσαι αυτούς έναντων. Ας εκκαθάρσθη το άνατολικόν ζήτημα μεταξύ χριστιανών και τουρκων δέν θέλει επενεγχεί εις την Ευρώπην ουδέ συγκίνηση, ουδέ πόλεμον. Η κατά το ευρωπαϊκόν μέρος της θωμανικής αυτοκρατορίας περιορισθησομένη πάλη δέν θέλει είσθαι μακρά. Πριν ή έναιτός παρελθ ή ίσως ακούσωμεν την θέαν λειτουργίαν εν τω ήμετέρω βασιλείω παρ της Αγίας Σοφίας! Ο όμοσπονδισμός των χριστιανών της Ανατολής θέλει γείνη εις το πέδιον της μάχης και ώπλιερίαις χερσίαι. Άκολούθως δύναται ή διπλωματία να κανονίσθ το του έδικαον ζήτημα. Ο Τούρκος ο διά της μαχαίρας κινήσας, διά της μαχαίρας θέλει άπολλούσθ. Η δε παλαιά πρόβρησις ή όρίσθησα τεσσάρων αιώνων ζων εις την εν Ευρώπη μουσουλμανικήν κυριαρχίαν θέλει πραγματοποιηθή. Οι τεσσάραις αιώνας συνεπληρώθησαν. Οι χριστιανοί είσιν έτοιμοι διά την μάχην.

Όθεν, ούτως άδύνατον άποδεικνυόμενη της διπλωματικής λύσεως του άνατολικού ζήτηματος, τί άλλο δύναται να σαναχθή ή ή πεπρωμένη άπόδειξις της έκρήξεως ευρωπαϊκού πολέμου, εν τιμ δεδομένην πρώστασι; Πρό χρόνον μακρόν ή Ευρώπη άποχωρεί ένόπιον του φοβερού τουτου συμπεράσματος, άλλ ή αναστο

ΕΣΤΕΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΙΑΤΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΝΑΟΥ.

Η ΕΙΣ ΟΥΙΑΤΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκονιζομένη ἐκκλησία, ἡ ἀνεγερθεῖσα διὰ τοῦ ἀξιότιμου Σίδνεϋ Ἐρβητ εἰς Οὐίλτον, τὴν παλαιὰν ἔδραν τῶν Πενθρόκων, εἶναι τύπος ἀρχιτεκτονικῆς, ρωμαϊκοῦ ἢ λอมβαρδικοῦ ρυθμοῦ, ὁ ἰσχυρότερος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρισκομένων τοιούτων, περιτοῦν ἰδιόζουσαν τιμὴν καὶ ἔδξαν εἰς τοὺς αὐτὴν οἰκοδομήσαντας ἀρχιτέκτονας Βιάτ καὶ Βρέδονα.

Κατὰ μὲν τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς σχῆμα ἡ ἐκκλησία αὐτὴ διαφέρει τοὺς συνήθους χαρακτήρας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ οἰκοδομῶν, καθὼς εἰς ταύτην

τὸ κωδωνοστάσιον ἐγείρεται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς εἰς ὕψος μέγα, καὶ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς ἐκκλησίας διὰ πορείας ἐστεγασμένης, ἑκατέρωθεν τῆς ὁποίας διπλαῖ σειραὶ στηλῶν μετ' ἐπιστηλίων κεκοσμημένων ὑποβαστάζουσι τὴν στέγην, ἐνῶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας ἡ περιχουσα τοὺς κωδωνας περικυβερτῆται ἀπ' αὐτῆς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας. Ὁ πρὸς ἑαυτῆς μεγάλος πύλων τῆς ἐκκλησίας, ὃν ἐξαιρέτως ὠραῖστος δι' ἄψιδων, ὑποχωροῦσάντων πρὸς τὰ ἔνδον, μετὰ ἄνθρον ἑξαισίων, παρέχει εἰς τὸ μέτωπον τῆς οἰκοδομῆς μεγαλοπρεπὲς ἀποτελεσματικὸν οὐκ ὀλίγην δ' ἐπίδειξιν ἀποτελοῦσι καὶ ποικιλίαν καὶ

αἰ διὰ τοῦ διαφόρου τῆς λίθου αὐτῶν χρώματος διακρινόμεναι καὶ προέχουσαι τοῦ τοίχου δύο στήλαι, αἵτινες βαίνουσι ἐπὶ τῶν ῥάχεων δύο λεόντων ἐξ ἐρυθρῆς ἀμμιτῆδος κοιτωμένων ἐπὶ κρηπίδων μελανῶν ἐστιλβιζομένων μαρμάρου, ὡς καὶ ἡ ἀνωθεν τοῦ πύλωνος τούτου πύλωρος ὑπάρχουσα ἀραία κυκλατερῆς θυρίδος.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ εἶναι ἐπίσης ἀξιοπαράτητον διὰ τὴν ἐπιπέδον ἀναλογίαν τῶν διαστάσεων αὐτοῦ καὶ τοὺς ὠραίους παντοειδεῖς κόσμους, πρὸς ἐξέκτισιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦνται πολλὰ εἰκονογραφία, ἐκ τῆς παρατεθειμένης ὁμοῦ ἀνωτέρω θεᾶς τοῦ ἐσωτέρου

οἰκοῦ δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ συμπεράνη περὶ τῆς γενικῆς θεᾶς τοῦ ναοῦ, προσθέτων εἰς τὴν φαντασίαν αὐτοῦ τὰ διάφορα μὴ φαίνοντα μέρη ἐν πάσῃ λαμπρότητι καὶ ἀνθηρότητι χρωμάτων τε καὶ κοσμημάτων, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς ἀκολουθοῦ περιγραφῆς αὐτῶν.

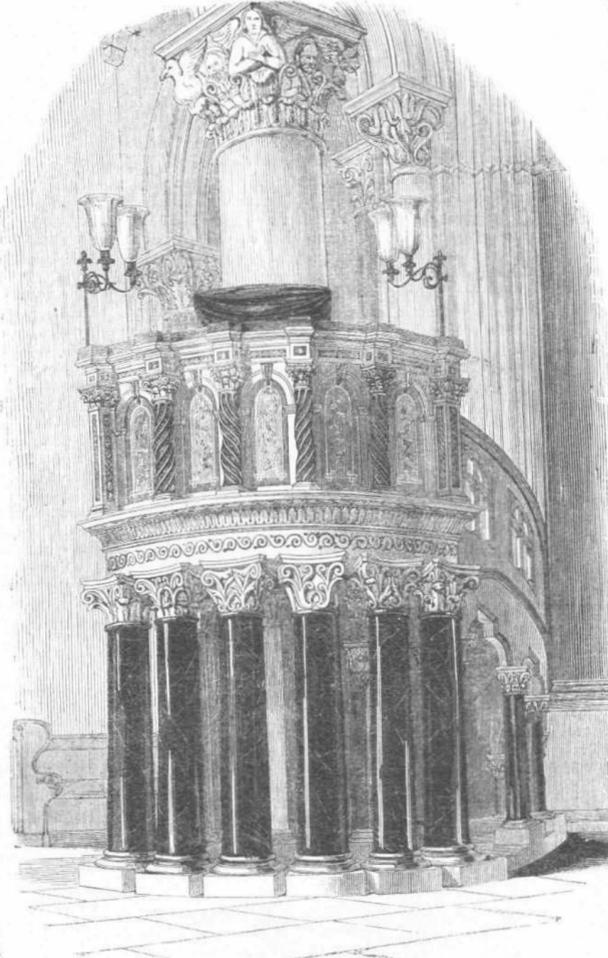
Ἡ στέγη εἶναι κατεσκευασμένη ἐκ ξύλου ὀρθοῦν ὡς καὶ τὰ στασίδια μετὰ γεγυμνωμένων ὑπαρκωτίων. Τὰ σχέδια τῶν ἐπιστηλίων εἶναι ποικίλα κατὰ τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν ἐργασίαν, διαφέροντα πρὸς ἀλλήλα, ὡς φαίνονται εἰς τὰς ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν στήλας. Τὸ βαπτιστήριον εἶναι ἀρχαίας ἰταλικῆς τέχνης. ἡ μὲν λεκάνη αὐτοῦ ἐκ μαρμάρου χρώματος ξανθοῦ, ἡ δὲ στήλη, πρὸς ἣν προσκειται, ἐκ μαρμάρου μελανοῦ μετὰ φλεβῶν λευκῶν.

Τὸ ἱερὸν βῆμα χωρίζεται ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ διὰ τεσσάρων βαθμῶν καὶ τριῶν μεγάλων ἄψιδων, ὑποστηριζομένων ὑπὸ μονολίθων μελανοχρότων στηλῶν, ἀλαβάστρινα φεροῦσάντων ἐπιστήλια καὶ βαιουσοῦν ἐπὶ λευκῶν μαρμαρίνων κρηπίδων· εἶναι δὲ καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπὲς καὶ πολυτελὲς κεκοσμημένον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ χρώματος κυανοῦ κεχρωματισμένης κογχυλοειδοῦς αὐτοῦ ἀροφῆς εἰσι διασπαρμένοι χρυσοὶ ἀστέρες, καὶ ἐντὸς κύκλου ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς, τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὁποίου ἐστὶν ἀνήνωτος κεχρωματισμένον καὶ κεχρωσμένον, εἶναι γεγραμμένον τὸ ἱερὸν μονογράμμα.

Ὁ ἄμβων, κείμενος πρὸς τὴν βῆμα πλευρᾷ πλησίον τῆς ἄψιδος τοῦ ἱεροῦ βήματος, εἶναι ἐξαιρετικὴ κατασκευῆς, ἀφθόνως κοσμούμενος δι' ἀρχαίης λεπτῆς μωσαϊκῆς ἐργασίας, καὶ ὑπὸ στρεπτῶν κατὰ διαστάσεις στηλῶν ἐπίσης ἐκ μωσαϊκοῦ ἐξεργασμένων ὑποστηρίζεται δὲ ὑπὸ μελανῶν στηλῶν, ἔχουσάν τὰ τε ἐπιστήλια καὶ τὰς κρηπίδας ἐξ ἀλαβάστρου λευκοῦ. Τὰ δὲ λοιπὰ λεπτὰ κοσμήματα αὐτοῦ εἶναι μὲν νεωτέρας τέχνης, ἀλλ' ἐξαιρετικὸν σχεδίων. Τὸν ἄμβωνα τοῦτον βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ παρακειμένῃ εἰκόνι.

ΟΜΙΧΑΗ ΕΝ ΔΟΝΔΙΝΩ.

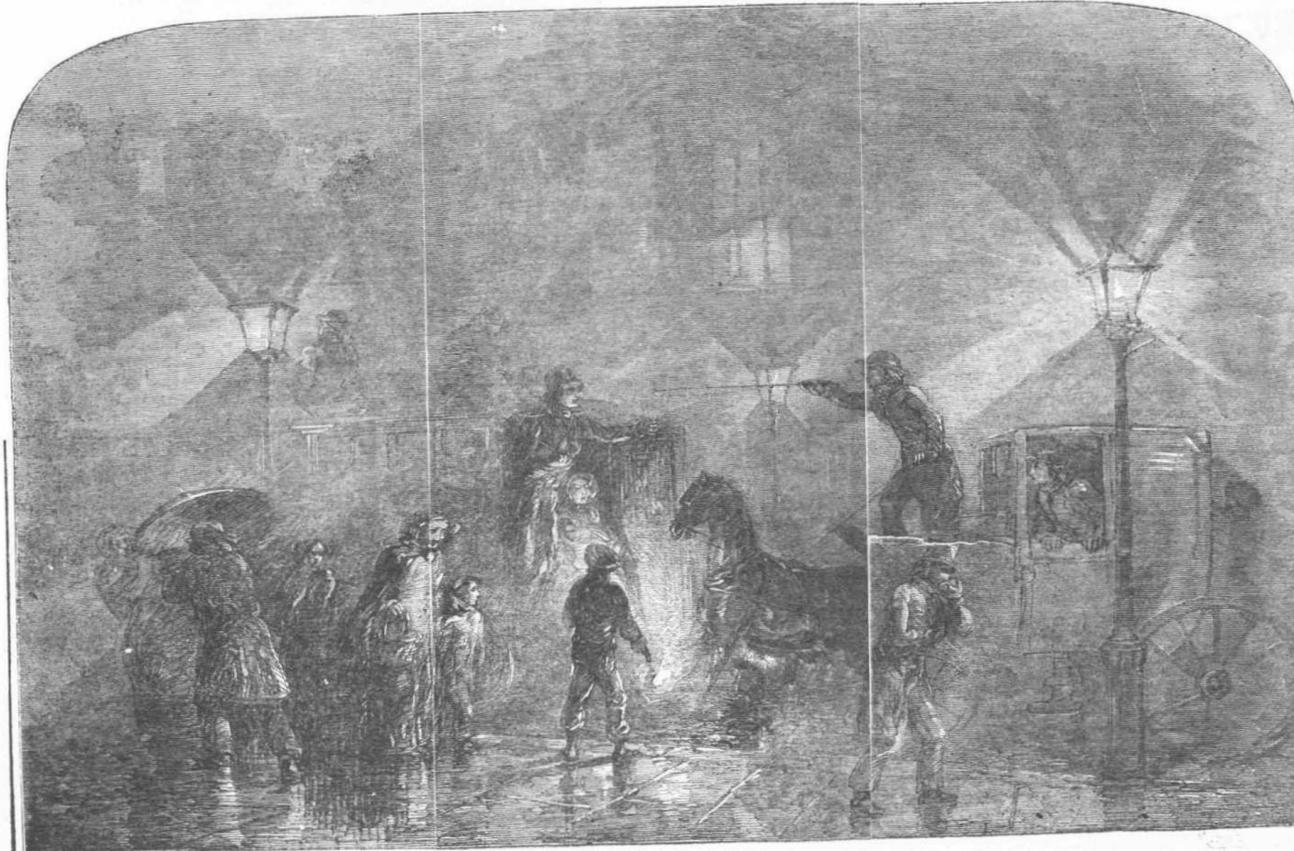
Ἵσσοι τῶν ἀναγρωστῶν μας δὲν ἐπεσκέφθησαν τὸ Δονδίνον, ἢ καὶ ἐπισκεφθῆναι δὲν ἔτυχον ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ καὶ ἀ τὸς μῆνας νοέμβριον καὶ δεκέμβριον, ἐνωκόλως δύναται νὰ κατανοήσῃσι, τί τὸ ψη-

Ο ΑΜΒΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΙΑΤΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΝΑΟΥ.

λαφτῶς βαδίζειν ἐστὶν ἐν τῷ μέσῳ ἀληθοῦς ἀμύχλης· ἀλλ' ἴδαν τινὰ τῆς εὐχαριστήσεως ταύτης, εἰ καὶ ἀτελῆ, θελεὶ λάβει τις, ἐὰν φαντασθῇ ἑαυτὸν νηχόμενον ἐντὸς λεκίδου ἐπὶ τῶσον μόνον πεπηγμένου, ἐφ' ὅσον νὰ δύνηται νὰ διέρχηται δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς ν' ἀποπιύηται ἐντελὸς νὰ καταπίνῃ ἐκ τῆς τοιαύτης βρώσεως καὶ πόσεως τῆς τοσοῦτον ἐπηρεαστικῆς καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἀσθματικούς, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀνοικνομένου βήματος γέροντος καὶ τοῦ ἀνταποκρινόμενου πρὸς τοῦτον ἄλλου ἐκ τῆς ἀπέναντι τοῦ ὁρόμου πλευρᾶς, τοὺς ὁποίους, καὶ τοὶ μὴ διακρίνον, δύναται ὁμοῦ ἐκ τῶν γοηρισμῶν νὰ συμπεράνη, ὅτι δὲν ἐνέαρσταινται διόλου ἐκ τῆς τοιαύτης τροφῆς, καὶ ὁμοῦ ἀναγκάζονται ἐκ ταύτης καὶ νὰ προσηματίσσοι καὶ νὰ γευματίωσι καὶ νὰ δευτηήσωσι, καὶ πρὸς ταύτην, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη τῆς καίωτης φῶτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, νὰ καταβροχθίζωσι καὶ τοῦ ἀερίου καὶ τῶν δάδων καὶ τῶν λίθων τοὺς καπνοῦς, ὡς μὴ εὐνοούμενον νὰ διασκεδασθῶσι.

Κατὰ τοιαύτην ὀμιχλώδη ἡμέραν ὁλοκληρῶς ἡ πόλις φαίνεται καλυπτομένη ὡς ὑπὸ φλοιοῦ, τὸ δὲ ἵπ' αὐτῶν διακρινόμενον φῶς ὡς ἀγωνιζόμενον νὰ διατρέσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ μεγάλην καλύπτραν ἀναγκάζεται δὲ τις εἰς πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ἐπὶ χρόνος ἐκ τῶν ὑπείρων καπνοδόχων τῆς πόλεως ὑψωθεὶς εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν καπνὸς καὶ ὑπὲρ τὰ νεφέη τοῦ σαπρωθεὶς, κατέπεσεν ὅλος καθάπαξ ἀπὸ τῶν ὀμίχλων καὶ προξενῶν ῥέγγος καὶ πταρισμῶν, ὡσανεὶ ὅλον τὸ ψῆχος τῆς ἀτμοσφαίρας συνέρρευσεν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων ὡς εἰς ἄνυλον. Κατ' αὐτὴν ὁ διαβάτης βραδυπορῶν ὀδηγεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ὑπο τῆς ἄψιδος τῶν τοίχων, τῶν θυρίδων καὶ τῶν θυρῶν, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ἀλλ' αἴφνης πίπτει κατὰ κεφαλῆς ἐντὸς κατοικίῶν σκευῶν ἐπὶ τῶν ὀμων ἴσως ἐργαζομένων τινῶν ἐν αὐτῷ ἐμβαλακεστοῦ, κρατοῦντος κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐκ συμπτάσεως ἀνορθωμένου τὸ ὄξυ του ῥάφιοι, ἢ εἰς ὑπόγειον τι ἀνθρακοπύλωλον ἐπὶ τῆς ῥάχεος ἀνθρακοπύλωλος, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ μανιωδῶς καταπίπτει ἐπ' αὐτοῦ, καὶ μόλις μετ' ἱκανῆς γροθθοκοπήματα ἐκφυγὼν ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ ὡς μὴ ἐπιμέμωτος νὰ διακρίνῃ τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀντικείμενα, προσκόπτεται καὶ τραυματίζεται ἴσως τὸν πόδα κατ' ἄγρους γαλακτοπύλων, τὸ

Η ΤΟΥ ΔΟΝΔΙΝΟΥ ΟΜΙΧΑΗ

οποίων ανατρέπει επί του ολισθηρού λισσοτρόπου, και ὁ μὲν γαλακτοπόωλης προσπαθεῖ νὰ τὸν σύρῃ ἐκ τοῦ τραχήλου, αὐτὸς δὲ ἠρεθισμένος ὑπὸ τοῦ τραύματος δὲ ἰσχυρὰς ἐπίσεως τὸν καταβάλλει, καὶ φεύγων ἐκείθεν ῥομαίως πίπτει κατ' εὐθείαν ἐπὶ προέχοντος τινος βορειοειδὸς παραθύρου γέροντος οἰκοῦρου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ἀναλλάξῃ ἐν ἡ δύο περικυλίματα ἐντὸς τοῦ αὐλακος τοῦ ὁρόμου ἀπέρχεται θεωρῶν ἑαυτὸν εὐτυχή, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ῥεεὶ ὁ μέγας ὑπόγειος ὄχετος, ὁ καταλίγων εἰς τὸν Γάμπρον, εἰς ἣν ὀπίην πιθανὸς οὐκ ἄλλοι κατακρήνησθησαν ἐν τῷ διαστήματι ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἀκολουθῶς προοδεύων καταπίπτει ἐπὶ σφοδρὸν τιτανὸν ἀβέσσιον, δοξάζων τὸν Θεόν, διότι δὲν ἔτιχε νὰ ἴσται σωρεία ἀνθρώπων. Στρέφει ὀλίγων καὶ νομίζων, ὅτι εἰσέρχεται εἰς αἰώνια, ἵνα καθαρισθῇ, ἰδοὺ προσκοπὴν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ κάδου, πλήρους κοινάτου ἀνηρημένου ἀπὸ κλίμακος καὶ περιχέεται ὑφ' ὄλου τοῦ περιχομένου· πρὶν δ' ἢ προφθῆσθαι νὰ ἴδῃ πῶ εὐρίσκαται, πίπτει κατὰ σαρωτὸν καπνοδόχου, φέροντος ὄδονην, πλήρη καπνίας, κυλίεται ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐξέρχεται ἠτρεπισμένος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ ὀμίχλη συμπυκνῶται ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον, ὁ δὲ διαβίτης προχωρῶν μετὰ πλειότερας προσοχῆς παρέχεται ἐμπροσθεν ἰχθυοπόλεως καὶ προστριβόμενος ἐπὶ τοῦ προέχοντος σαινώματος αὐτοῦ, ζώος τις ἄστακος προσαρτᾶται διὰ τὸν ὄδον τῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς του, καὶ οὗτος μὲν ἀφ' ὄνου τρέχει κρανηζῶν ὑπὸ τὸν πόνον καὶ προσαρτᾶσσαν τὴν χεῖρα κατὰ τὸ τοίχου, ὁ δὲ ἰχθυοπόωλης βλέπων τὸν ἄστακὸν κρεμάμενον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ διαβῆτου καὶ ἀπαγομένον ὑπ' αὐτοῦ, ἐκλαμβάνων αὐτὸν ὡς κλέπτῃ, σπεύδει κατὰ τὸν φωνάζων κ ρ α τ ἡ σ α τ ε τ ὀ ν κ λ ε π τ η ρ ἄλλ' ἐν τῇ σπουδῇ αὐτοῦ προσκόμψας ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοδοχείου τοῦ γείτονος τοῦ ελασιώλου, καταπίπτει ὁ δὲ διαβίτης, λυτρωθεὶς ὑπὸ τοῦ βήματος δροολίου ὑπὸ τοῦ πόνου, προχωρεῖ κατὰ πᾶν βήμα, προσκοπὸν ὅτε μὲν ἐπ' ἀποδορῶν καὶ ἀνατρεπόμενος, ὅτε δὲ ἐπὶ γυναικὸς ἠανδρὸς ἰχθυοπόωλου καὶ ἀνατρέπων, εὐχαριστούμενος ἐπὶ τοῦ ὄλου διὰ τὴν ἀμοιβαίωσιν. Ἐὰν δὲ κατὰ λάθος ἐκλάβῃ τὸ μέτωπον ἀμύδρος φωτισμένον ἐρηγησθῆναι ὡς στόμου ὄδου, καὶ ἀράξῃ τὴν κεφαλὴν κατὰ τῆς ὀλοῦ θραύσῃ αὐτὴν, εἰς χωρὶς νὰ σταθῇ προχωρήσῃ ἀταράχος ὡς ἀγρὸς τὸν συμβάσιος, μετὰ δύο βήματα εἶναι ἀσφαλῆς καὶ ἀόρατος ὡσαυτὲ ἐτάφῃ ἐπὶ τὸ σκότος τῆς Ἀλύπτου ὄσον δὲ διὰ τὸ ὀρολόγιον τὸν αὐτὸ πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἶδε μὲν ἴσως τὴν ἀποσπασσάν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ κόλπου του χεῖρα, ἀλλ' οὐ τὴν πλέον ἐγένετο δὲ ἡ σὺλλησις, ὅτε διὰ βίαιας τῶνος ὠθήσεως, προελθούσης ἐκ τοῦ μέσου τῆς πυκνῆς ὀμίχλης, ῥύφθεις κατὰ τοίχου προσήλθε τὴν προσοχὴν τὸν εἰς τὴν προσβληθείσαν καὶ ἐκδραίσαν αὐτοῦ μίνα.

τὸν κυματομένον ἐν ταῖς γωνίαις καὶ ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν τοιοῦτων, ὡς ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ αὐτῶν φωτός τὸ ἀπανάκλωμένον ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν διαβῆτων.

Ἐπὶ πυκνῆς ὀμίχλης τὸ πλεῖοτερα καὶ μεγαλύτερα δυστυχήματα συμβαίνουσιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ αἱ ὀκάδες συγκροτοῦνται καὶ τὰ πλοία προσαρτῶσσαν ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν γεφυρῶν, μὴ δυναμένων νὰ διακινήσῃ τὸ ἀνοίγμα τῶν κρητῆδων αὐτῶν, καθὼς ὁλος ὁ ποταμὸς καλύπτεται ὑπὸ πυκνῷ ἀεινήνῳ καπνῷ, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀδύνατον ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς νὰ διοπτέωσῃ ὁ ἐπὶ τῆς γεφύρας ἰστάμενος καὶ βλέπων ἀπὸ τῶν κιγκλιδῶν πρὸς τὰ κάτω ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ τὸ κατὰ τυχρὴν κἀθῆρον διαβαῖον πλοῖον ὡς ἐκ τοῦ μεσολαβούτος μεταδύ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βῆτους παχυλοῦ πέπλου διὰ ταῦτα εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ ἀμπολία τοῦ ποταμοῦ παύει. Συνέπεσε δὲ καὶ πολλοὶ τῶν διαβῆτων ἐκλαβόντες τὰς παρά τὰς γεφύρας κλίμακας ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἐπιπέδου τῆς γεφύρας κρημισθέντες κατὰ κεφαλῆς ἐν τῷ ὕδατι νὰ ἀπολεσθῶσι πρὶν ἀναληφθῶσι τοῦ λάθους τῶν ἄλλὰ τὰ τοιαῦτα τρομερὰ δυστυχήματα ἐπαύσαν, περιβληθέντων κιγκλιδῶν ἐν ταῖς τοιαύταις θέσεσιν.

Τὰ ἐν Παρισίαις θέατρα.

Περὶ τῶν ἐπιτῶν θεάτρων, ἅτινα θὰ καταδικασθῶσι ἐν τῷ Βουλῆσθῳ τοῦ πρίγκιπος Εὐγένιου γνησιόκομος τῆς ἐπομένως ἐρομένης λειτουργίας. 1ον) Τὸ μικρὸν Λαζάρου (Petit-Lazarat) ἐν ἔτει 1789-92 ἀνομήσθη θέατρον τῶν τεριπῶν παιδιῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα περιεβλήθη εἰς τὸς χεῖρας Ἰταλοῦ τινος, ὀνομαζομένου Μαζζάρου, ὅστις ὑπεκρίνετο τὸν γαλιωτοῦν μετὰ τῶσαυτῆς χεῖρας καὶ ἐπιδέξιότητος, ὅστε ἐκτετὸ τὸ κοινὸν κῆνος αὐτῶν ἐβρίθη εἰς λάθον τὸ πραγματικὸν ὄνομα τοῦ θεάτρου, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ Λαζάρου. Τὸ θέατρον τοῦτο ἐκτετὸ ἐν ἔτει 1798, καὶ ὁ ταλιπῶρος Λαζάρος ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ ἀπειθείᾳ ἀπείστηκεν ἐκ αὐτοῦ. Ἀνεβήθη δὲ τοῦτο πάλιν διὰ νεωρῆσθαι ἐπὶ τοῦ Βουλῆσθου τοῦ Temple, καὶ ἀναρτῆσθαι θέατρον τοῦ Μικροῦ Λαζάρου, πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ περιφάνου Ἰταλοῦ γαλιωτοῦ, καὶ ἐν ἔτει 1830 μετέβλησε τοῦδε βουλῆσθου ἀπὸ ὑπερηφῆ εἰς σαρκοῦν καὶ ὁστῆσιν. 2ον) Τὸ θέατρον τῶν Κασμῶν Τέρβενος ἵστάτο ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ θεάτρου τῶν Συναγῶν, τὸ ἀνομήσθη ἐν ἔτει 1768 ὅταν τὸν διδάσκοντα ἐπιβίβησαν Beauvisage, ὅστις ἐειρήνευσε σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ διὰ τοῦ θεῖου γαλιωτοῦ Σαλλῆ, ὅστις τὸ θέατρον μετονομάσθη θέατρον Πατριῶν τοῦ Σαλλῆ. Ἐν ἔτει δὲ 1795 ἐκλήθη θίατρον ἄνευ ἐξέλιψῶς, καὶ κλειστὸν μετὰ ταῦτα ἐν ἔτει 1807 δι' ἀνομοκράτου δικτατορίας, μετετέθη ἐν τῷ Καρνεῖ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀλλὰ τὸ 1815 ἡ κυρία Σαμὶ ἐλάβε τὴν ἀδειαν νὰ ἀρχίσῃ καὶ σκηνοποιῇ ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ 1830 ἔδωκε ἐκεῖ διακόσια δραμητικὰ ἄσματα. Τὸ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα καταστράφη ἐν ἔτει 1841, καὶ ἀνωκοδόμηθη μετὰ τρεῖς μῆνας, ὅτε ἐλάβε τὸ παρὸν αὐτὸ ὄνομα. 3ον) Τὸ θέατρον τῶν σκηνοποιῶν ἔν πρότερον ἐπίσης ἀνομήσθη εἰς σκηνοποιῶν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐλάβε, ἀλλ' ἐπὶ τῷ 1830 ἔδωκε ἐν αὐτῷ δραμητικὰ ἄσματα, καὶ ἀρχαῖον κῆνος γνησίως. 4ον) Τὸ θέατρον τῆς ραιδρῆτος ἐν ἔτει 1759 ἐκλήθη εἰς σκηνοποιῶν, καὶ ὁ περιφάνος σκηνοποιῶς Νικολάετος ἔκτισεν ἐν αὐτῷ τὴν λαὸν τῶν Παρισίων, διὰ τῶν παρεμβῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σκηνοποιῶν κινήσεως. Οἱ δὲ διενεουτοὶ τοῦ μελοδράματος κατέστησαν τοσοῦτον ἐξυλιπτοῖ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Νικολάετου, ὅστε τῇ προτροπῇ αὐτῶν ἐξέσθη θέατρον, δι' οὗ περιουτήσθησαν ἀπείριστοι αὐτοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ κινήσεως εἰς ἀπείρους πακομένους. Ἀλλ' ὁ περιφάνος ὅστις δὲν ἐπὶσεως πολε, καθίστητο ἐν ἔτει 1772 ὁ Νικολάετος ἐχρήσθητο ἀσυνῆτον τὴν χροῖον παρουσίαν τῆς Αὐλῆς, καὶ ἡ κόμισσα διαβροῦν τοσοῦτον εὐχρηστικῶς ἐκ τῆς διασκευῆσεως ταύτης, ὅστε ἀπέδωκε πρῶτῃ εἰς τὸ θέατρον τοῦτο τὸ ὄνομα ὀνομαζομένου ὀνομαζομένου τοῦ βασιλέως. Ὁ Νικολάετος παρέσχεν τοῖς ὑποκριταῖς τῶν θεάτρων τὸ πρῶτον ἐλαβε τῶσάυτῃ παραδραμῶν, ἀπερῆσαν τὰ ὅσα συνῆξε μίαν ἐσπέρην ἐν τῷ θεάτρῳ εἰς τοῖς ἀποστάσεως μεγάλῳ ζῆλῳ ἐν τῷ πρῶτῷ τοῦ 1777, τὸ καταστρέφοντος ἀπείσῃ τῆς σπανῆς τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Τὸ θέατρον τοῦτο ἐλάβε τὸ παρὸν αὐτὸ ὄνομα ἐν ἔτει 1792, καὶ μετὰ τρία ἐτὶ ἀνομήσθη θέατρον τῆς Ἀμιλιᾶς, ἀλλ' ἡ χεῖρα τοῦ Νικολάετου ἀπέστηκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς Φαυστῆτος ἐν ἔτει 1798. Ἀνομήσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἐν ἔτει 1808, ἐναρτήθη ἐν ἔτει 1835, καὶ ἀνωκοδόμηθη πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῇ θανάτῳ 443,000 φράγκων. 5ον) Τὸ θέατρον τῶν Δραμητικῶν Εὐτραπικῶν κηκοδομηθῆν ἐπὶ 1831 ὑπὸ τοῦ Κ. Allaux, τοῦ ἐρευνητοῦ τοῦ νεοκράτους. 6ον) Τὸ ἀνομοκράτου θέατρον (παικῶν ἱποδρομῶν) ἀνομήσθη τῷ 1780 ὑπὸ τοῦ Astley, ὅστις χρηματίσθη ὡς ἱπποδρόμου, καὶ ἠγορήσθη μετὰ 14 ἔτη ὑπὸ τοῦ Φραγκῆνου, ὁ ὅστις μετέστη αὐτὸ εἰς τὸ ἀρχαῖον κῆνος τῶν Καπουσιῶν. Ἀλλὰ τὸ 1799, ὀνομαζομένου τῆς ὁδοῦ τῆς Εἰρήνης (Rue de la Paix), ὁ Φραγκῆνος κηκοδομηθῆν μετὰ ἀνομοκράτου πρῶτον μὲν εἰς τὸν ὄδον Μοναδῶρος, καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς τὸ Βουλῆσθου τοῦ Temple, ἔπειτα ἀνήγαγε τὸ ἀνομοκράτου ἱπποδρόμου. Τοῦτο ἐκτετὸ ἐν ἔτει 1826, καὶ ἀνωκοδόμηθη κατὰ τὸ ἐπομένον ἔτος. Πρὸ δὲ τοῦ 1848 μετανομήσθη λυρικὸν θέατρον, καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ὅτι μετετέθη εἰς τῆς νέας ἐπιπέδου πρὸς ὄνομα τῆς Pont au Change τοῦ τὸ παρὸν αὐτοῦ ὄνομα Ἀδελφοκρατικὸν θέατρον. 7ον) Τὸ ἀντικρὸν θέατρον ἐπὶ προωρησμένου ὀνομαζομένου ἀνομοκράτου τὸ Ἀμικρὸν θέατρον, ὅπερ ἀνοδομήθη ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμαῖ καὶ ἄλλων ἐπὶ τοῦ Βουλῆσθου τοῦ Temple, ἐν ἔτει 1846 ὑπὸ τοῦ ὄνομα Ἰστορικὸν θέατρον.

Γενοῦ χρήσιμος.

Ἐκαστος ἀνθρώπος ἐπιθυμῶν νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος ὡς ὑποκρίτης ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ βίου. Τινὲς νομίζουσιν, εἰ δύνανται μὲν ζῆσαι χωρὶς νὰ γίνωμαι χρήσιμος τῇ κοινωνίᾳ. Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος δὲν ἐπιπέδῃ ὅπως φέρει καὶ ἀνομοκράτου τὸ βίον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ ὑποκρίτης καλῶς τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἀνάσχειται ἐκ παραστάσεως.

Ὅμοιος νὰ γίνῃ χρήσιμος, καὶ ἔχει ἔργον νὰ ἐκτελέσῃ, καὶ κηκεῖν τὸν αἶμα ἐκπληροῦσθαι. Δὲν ἐπέβησαν ἐν τῷ κόσμῳ ταῦτα, ὅπως ἀνομοκράτου, ὅπως ἀνομοκράτου, τὸ πλῆρωμα ἐπέβη εἰς μετῆσαν ταλῶν. Ἦ ἴσθηται ἢ γνησίως ἢ ἀπείρῳ μίαν εἶχε ἀνομοκράτου, καὶ ὅπως ἀποβάντων μετὰ ταῦτα χωρὶς νὰ προβῶνται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐπαρῆς ἀρχῆς εἶναι ἐν τῷ Μωυσαϊκῷ νόμῳ, ὅτι ἐκαστος ἀνθρώπος ἐπιθυμῶν νὰ μετῆσθῃ ἐπιπέδῃ τῆς ἀρχῆς ταύτης. Ὅμοιος ἴσθη ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀνατρέφῃ ἐν τῇ ἐκπληροῦσθαι ὡς κοσμοπολίτης; Ἀνθρώπος ἀρχαῖος, καὶ μὴ ἀνομοκράτου, ἐπὶ ἀνομοκράτου τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ἀνθρώπος ἀρχαῖος ἐπὶ ἀπείρῳ κῆνον. Δὲν ἐκπληροῦ τῆς ἀνομοκράτου, δι' αἰ ἐπέβη εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἀνομοκράτου, ἐγκαταλείπει ἀνομοκράτου τὸ ἔργον, ὅπερ ἐπιπέδῃ αὐτῷ ὑπὸ τῆς θέας Προνοίας. Ὅμοιος κατῆσθαι ἐπὶ τὸ μετῆσθαι τῆς ἀνομοκράτου. Ἐπὶ ἐνεργῶν πλοῖον μετὰ τιμῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπὶ ἀρχῇ ἐκτελέσει, ὅτι δὲν ἔχουσιν οὐδὲν νὰ ἐκπληροῦσθαι ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν; Ἐκαστος ἀνθρώπος εἶχε ἴδιον κῆνον ἢ ἐκπληροῦσθαι. Γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Μὴ δύνανται τὸν βίον ὡς ἐραπίτης, μὴ ἀποδύσασθαι ἀνομοκράτου.

Ἦ, ὅτι ὁ οὐδὲν μετῆσθαι ἐπιπέδῃ βίος, οἰαζομένου καὶ ἐν ὅσῳ αἱ παραστάσεις αὐτοῦ, δὲν ἐκπληροῦ τὴν μέγαν. Δύνανται νὰ ἔχῃ πατέρα ἴδιον κῆνον, ὅπως διακρίσθαι αὐτοῦ. Ἦσως ὁ πατὴρ τοῦ ἐπιπέδῃ πολε, ἐν ἀποκρίθῃ σημαντικῶν περιουσιῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ δύνανται νὰ ζῆσασθαι ἐν αὐτοῖς. Ἀλλὰ δύνανται οὗτοι νὰ περιεργάζονται μετὰ βλάβου τινος ἀνομοκράτου, καταναλισκόμενοι τὰ χρήματα, ἅτινα ὁ πατὴρ αὐτῶν ἀπέκτισεν ἐν πολλῇ πόνῳ; Ὅμοιος αἰδῶς τὰ ἀνθρώπινον κῆνον, καὶ ἐπιπέδῃ νὰ καταστῆ μετὰ τῶν χρησίων μετὰ τῆς ἀνομοκράτου, δύνανται νὰ ζῆσθαι κοινῶν ζῶν.

Γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Δύνανται νὰ ἀνομοκράτου εἰς τὸ ἀνομοκράτου σου, ἢ εἰς τὰς τοῦ μετῆσθαι σου ἐπιπέδῃ ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπάρχοντά σου δύνανται νὰ καταστῆσασθαι, καὶ οἱ ἐπιπέδῃ σου νὰ διαψεύσασθαι, καὶ ἐὰν δὲν κατέχῃς ἴδιον βίον, εὐρίσκει τὴν ὄδον σου πλῆρη ἀνομοκράτου. Ἦ ὅμοιος ἀνομοκράτου νὰ καταστῆ ἀνομοκράτου, καὶ μὴ ἔχων ἴδιον ἐπιπέδῃ, θὰ εὐρίσθῃ ἐν οἰκτρῷ καταστάσει. Ὅμοιος ἀνομοκράτου νὰ καταστῆσθαι σκηνῶν χρησίων. Μὴ θάρσει εἰς τὸν Τυχον, διότι αὐτῷ ἐστὶ τυρῶν στήριγμα, ὅπερ σκηνοποιῶν ὑπερβῆται, ὅτι ἴδιον ἀνομοκράτου ἐπιπέδῃ αὐτοῦ, ἀλλὰ θάρσει μάλλον εἰς τὸν ἴδιον σου κῆνον.

Γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Ἐπιπέδῃ τὸ ἐπιπέδῃ, δι' ὃ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς ροῆσεως, καὶ ἐπιπέδῃ αὐτῶν πᾶσι καὶ ἐπιπέδῃ. Ἐχρῆς κῆνον τὸν ἐκπληροῦσθαι, καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐκπληροῦσθαι αὐτοῦ ἐξερπύσθη ἀπὸ τῆς βουλήσεως σου. Ἦσως λιπῆται εἰς βλίπων πλῆθον ἀνομοκράτου νέων περιουσιῶν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ καταναλισκόμενοι τὸ ἀνομοκράτου, ὅπερ αὐτοῖς ἐν πολλῷ πόνῳ ἀπέκτισεν, χωρὶς νὰ φροντισέωσιν ὅπως πράξῃσι ἐπὶ ἑαυτοῦ, ἔχοντες ὡς ἀξίωμα τὸ γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Ἐκαστος νέος δύνανται νὰ μὴ τῆσθαι τινῶν ἐπιπέδῃ, ἐπιπέδῃ ἢ ἐπιπέδῃ, καὶ νὰ ἀποκρίθῃ περιουσίαν τινὰ δὲ ἑαυτοῦ. Δύνανται δὲ νὰ γενεὸν ἔχῃ σίμιοι τῆς ἀνομοκράτου, καὶ νὰ ἐπιπέδῃ τῶν ὀνομαζομένων τοῦ γνησίου αὐτοῦ πατρὸς διὰ τὴν λύπην. Ὅμοιος νὰ μὴ ὅπως προσπορίσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπιπέδῃ; καθίστη ἀνομοκράτου παῖδες ζῶντες ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἀνεὶ οὐδένος ἐπιπέδῃ, δὲν δύνανται νὰ καταστῆσθαι μετὰ τῶν καλῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, καὶ μετὰ λύπης λέγονται, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἢ καὶ ἀνομοκράτου τῶν παιδιῶν ἐπὶ ὀνομαζομένων νέων. Πρέπει νὰ διδάσκωνται οἱ παῖδες πᾶσι νὰ γενεὸν ἔχῃ σίμιοι, πᾶσι νὰ προσπορίσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶσι νὰ ἐκπληροῦσθαι καλῶς τὸ πρὸς τὸν ἀνθρώπινον ἴδιον αὐτῶν κῆνον, ἵνα δραπετεύσῃ τῶν ἐπὶ ἐκπληροῦσθαι ταῦτα κημένον τιμῶν.

Κητώδης κατάποσις.

Μέγα τι κῆνος ἐπιπέδῃ ἐν τῇ κἀλῃ μεταναστευτικῷ τινος πλοῖον ἐν Παρισίῳ. Ἦ τὸ πλοῖον κηκοδομηθῆν ἀνομοκράτου ἐπιπέδῃ ἀνομοκράτου, ὅτι τὸ ζῶον κατέπε τὴν ἀνομοκράτου, καὶ ἠγερσθη ὑπὸ τῶν κηκῶν αὐτῆς. Ὁ πλοῖος Reidy κηκοδομηθῆν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδῃ αὐτοῦ, ὅτι τὸ κῆνος, ἀφοῦ κατέπε τὴν ἀνομοκράτου, ἔσπερε τὸ πλοῖον εἰς ἀπέσπασιν πενήτων κηκῶν, θιανόν δέκα καὶ πέντε μίλια ἀπὸ πᾶσαν ὄραν. Τὸ γεγονός εἰς περιεργάσθη. Πλοῖον τὸ συλλεγῆναι κῆνος διὰ τῆς ἀνομοκράτου αὐτοῦ, καὶ τὸ κῆνος τῶν τριῶν σημαντικῶν οὐκ εἶχε τὸ πλοῖον μετὰ δικαιοσύνης ἀνθρώπων, παῖδες πᾶσι εἶδος ἀνομοκράτου παγεμῆου, καὶ οἱ εἶδος ἀνομοκράτου καὶ ἐγκαταλείπει τὴν ἀνομοκράτου. Κατοῦρον ἀνομοκράτου τὴν πρὶ τοῦ γεγονότος τοῦτο ἐλάβε τὸν Κ. Reidy. Ἄλλ' ἐπιπέδῃ αὐτοῦ νὰ ἐκπληροῦσθαι καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κῆνος, ἵνα ἴδωμεν ὅσοιαν ἐπὶ χηριστάταιν ἠθελῶν καταπέσει τὴν ἀνομοκράτου τὸ πλοῖον. Ἐὰν ἐπιπέδῃ, θὰ μὴ τὸ πλοῖον πᾶσι νὰ ἐκλήθῃ εἰς τὸ μέλλον κηκοδομηθῆν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδῃ τῆς θαλάσσεως. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠθελῶν ὀνομαζομένου τινος, καὶ μὴ τῆς ἀνομοκράτου ἀποπέσει ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ μετ' αὐτὸν ἐκπληροῦσθαι πρὸς τὸ πλοῖον ἐν τῇ ἀνομοκράτου ταχύτητι. Κατοῦρον κηκοδομηθῆν μὲν κατὰ πρῶτον ἐκ τοῦ τυχαίου καὶ τῆς βροχῆς τοῦ ἀέρου, ἀλλὰ μετὰ ἐν λαπτόν τῆς ὀνομαζομένης ἀνομοκράτου, ἔχον 40-50 ποδῶν μήκος, διανοημένου ἐκπληροῦσθαι τὸ πλοῖον εἰς ἀπέσπασιν ἴσθη τῇ μῆκει τοῦ καλῶ, καὶ τότε ἐνόησε ποῖος ὁ ἐπιπέδῃ ἠθελῶν ἐχρῶς. Τὸ κῆνος κατέπε τὴν ἀνομοκράτου.

Ἐπιστολὴ τοῦ πλοιοῦ Reidy πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς μεταναστευτικῆς ἐπιπέδῃ.

Κύριοι Ἀσθενῶν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιπέδῃ ὄνομα, ὅτι ἀνομοκράτου εἰς ἀπέσπασιν τῆς 20ῆς λέγοντος μετὰ δύο πλοίων, ὅν τὸ πλοῖον ἀνομοκράτου εἰς 240 μεταναστευτικῶν. Ἀρκαμῆθα ὁ ἐπιπέδῃ τὸ σκάβητον, ἔστι τὴν 21ην λέγοντος.

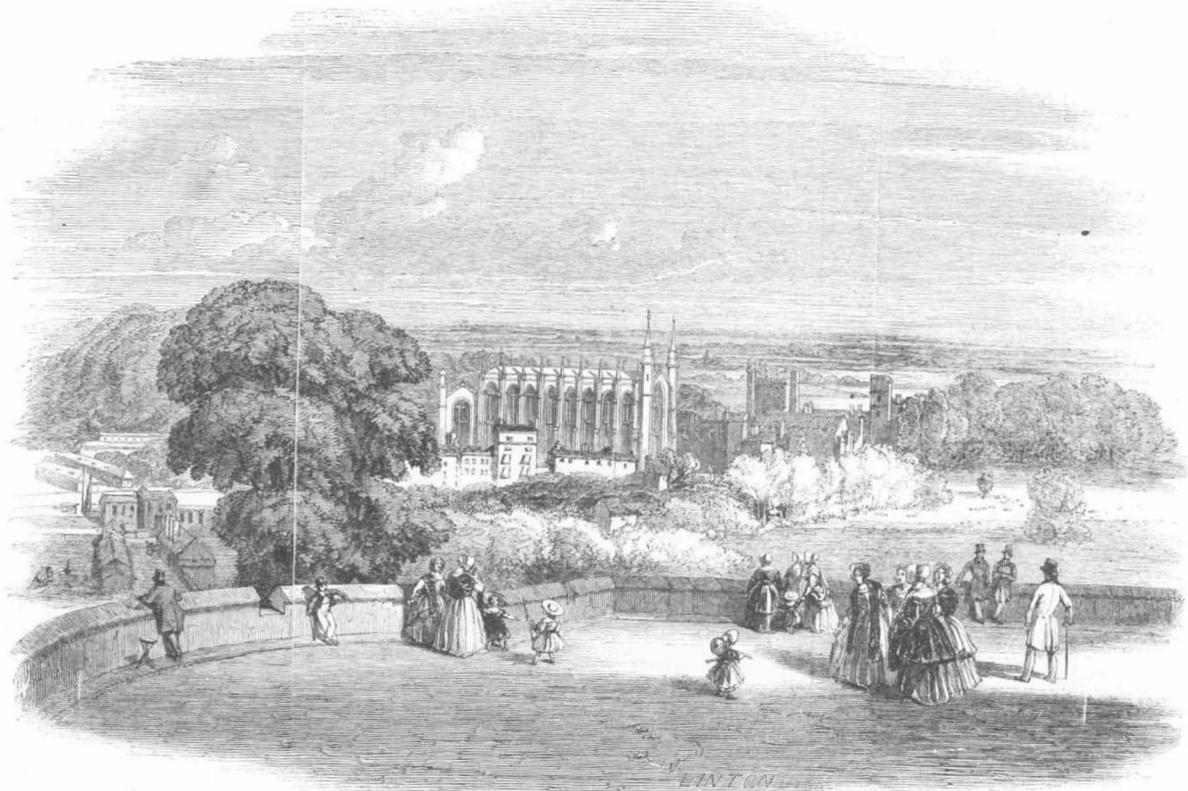
Ἐχόντες ἐπὶ τὸν ἀνομοκράτου ἐκπληροῦσθαι ἀνομοκράτου τῆς ῥαιδρῆτος πρὸς τὴν ὄραν Μ. Μ., σκηνοποιῶν ἢ ἀνομοκράτου ὀνομαζομένου ἐκείθεν τὴν νύκτα εἰς Τυλεμῶνα, ὅμοιος τῇ μετεβολῇ τοῦ ἀνομοκράτου τοῦ Temple, ἐν ἔτει 1846 ὑπὸ τοῦ ὄνομα Ἰστορικὸν θέατρον.

Ἐχόντες ἐπὶ τὸν ἀνομοκράτου ἐκπληροῦσθαι ἀνομοκράτου τῆς ῥαιδρῆτος πρὸς τὴν ὄραν Μ. Μ., σκηνοποιῶν ἢ ἀνομοκράτου ὀνομαζομένου ἐκείθεν τὴν νύκτα εἰς Τυλεμῶνα, ὅμοιος τῇ μετεβολῇ τοῦ ἀνομοκράτου τοῦ Temple, ἐν ἔτει 1846 ὑπὸ τοῦ ὄνομα Ἰστορικὸν θέατρον.

ἀνομοκράτου ἡμῶν, καὶ ἠγερσθη ὑπὸ τῶν κηκῶν αὐτῆς. Καθ' ἑαυτοῦ τὸ κῆνος ἐκπληροῦσθαι, τὸ πλῆρωμα ἐπέβη εἰς μετῆσαν ταλῶν. Ἦ ἴσθηται ἢ γνησίως ἢ ἀπείρῳ μίαν εἶχε ἀνομοκράτου, καὶ ὅπως ἀποβάντων μετὰ ταῦτα χωρὶς νὰ προβῶνται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐπαρῆς ἀρχῆς εἶναι ἐν τῷ Μωυσαϊκῷ νόμῳ, ὅτι ἐκαστος ἀνθρώπος ἐπιθυμῶν νὰ μετῆσθῃ ἐπιπέδῃ τῆς ἀρχῆς ταύτης. Ὅμοιος ἴσθη ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀνατρέφῃ ἐν τῇ ἐκπληροῦσθαι ὡς κοσμοπολίτης; Ἀνθρώπος ἀρχαῖος, καὶ μὴ ἀνομοκράτου, ἐπὶ ἀνομοκράτου τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ἀνθρώπος ἀρχαῖος ἐπὶ ἀπείρῳ κῆνον. Δὲν ἐκπληροῦ τῆς ἀνομοκράτου, δι' αἰ ἐπέβη εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἀνομοκράτου, ἐγκαταλείπει ἀνομοκράτου τὸ ἔργον, ὅπερ ἐπιπέδῃ αὐτῷ ὑπὸ τῆς θέας Προνοίας. Ὅμοιος κατῆσθαι ἐπὶ τὸ μετῆσθαι τῆς ἀνομοκράτου. Ἐπὶ ἐνεργῶν πλοῖον μετὰ τιμῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπὶ ἀρχῇ ἐκτελέσει, ὅτι δὲν ἔχουσιν οὐδὲν νὰ ἐκπληροῦσθαι ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν; Ἐκαστος ἀνθρώπος εἶχε ἴδιον κῆνον ἢ ἐκπληροῦσθαι. Γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Μὴ δύνανται τὸν βίον ὡς ἐραπίτης, μὴ ἀποδύσασθαι ἀνομοκράτου.

Ἦ, ὅτι ὁ οὐδὲν μετῆσθαι ἐπιπέδῃ βίος, οἰαζομένου καὶ ἐν ὅσῳ αἱ παραστάσεις αὐτοῦ, δὲν ἐκπληροῦ τὴν μέγαν. Δύνανται νὰ ἔχῃ πατέρα ἴδιον κῆνον, ὅπως διακρίσθαι αὐτοῦ. Ἦσως ὁ πατὴρ τοῦ ἐπιπέδῃ πολε, ἐν ἀποκρίθῃ σημαντικῶν περιουσιῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ δύνανται νὰ ζῆσασθαι ἐν αὐτοῖς. Ἀλλὰ δύνανται οὗτοι νὰ περιεργάζονται μετὰ βλάβου τινος ἀνομοκράτου, καταναλισκόμενοι τὰ χρήματα, ἅτινα ὁ πατὴρ αὐτῶν ἀπέκτισεν ἐν πολλῇ πόνῳ; Ὅμοιος αἰδῶς τὰ ἀνθρώπινον κῆνον, καὶ ἐπιπέδῃ νὰ καταστῆ μετὰ τῶν χρησίων μετὰ τῆς ἀνομοκράτου, δύνανται νὰ ζῆσθαι κοινῶν ζῶν.

Γενεὸν ἔχῃ σίμιοι. Δύνανται νὰ ἀνομοκράτου εἰς τὸ ἀνομοκράτου σου, ἢ εἰς τὰς τοῦ μετῆσθαι σου ἐπιπέδῃ ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπάρχοντά σου δύνανται νὰ καταστῆσασθαι, κα

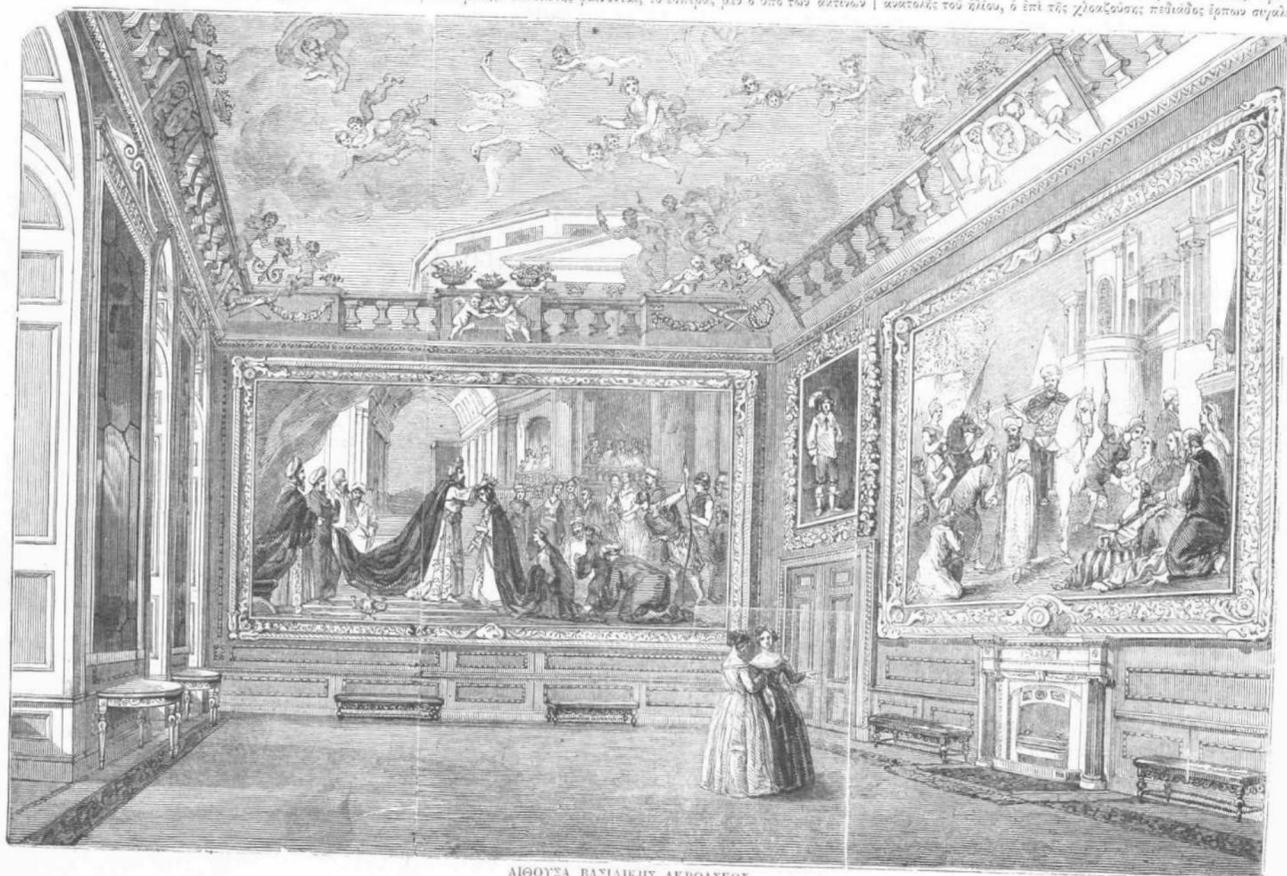
ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΟΥΙΛΣΩΡ ΑΝΑΚΤΩΡΩΝ.

Ο ΒΟΡΕΙΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΟΥΙΛΣΩΡ ΑΝΑΚΤΩΡΩΝ.

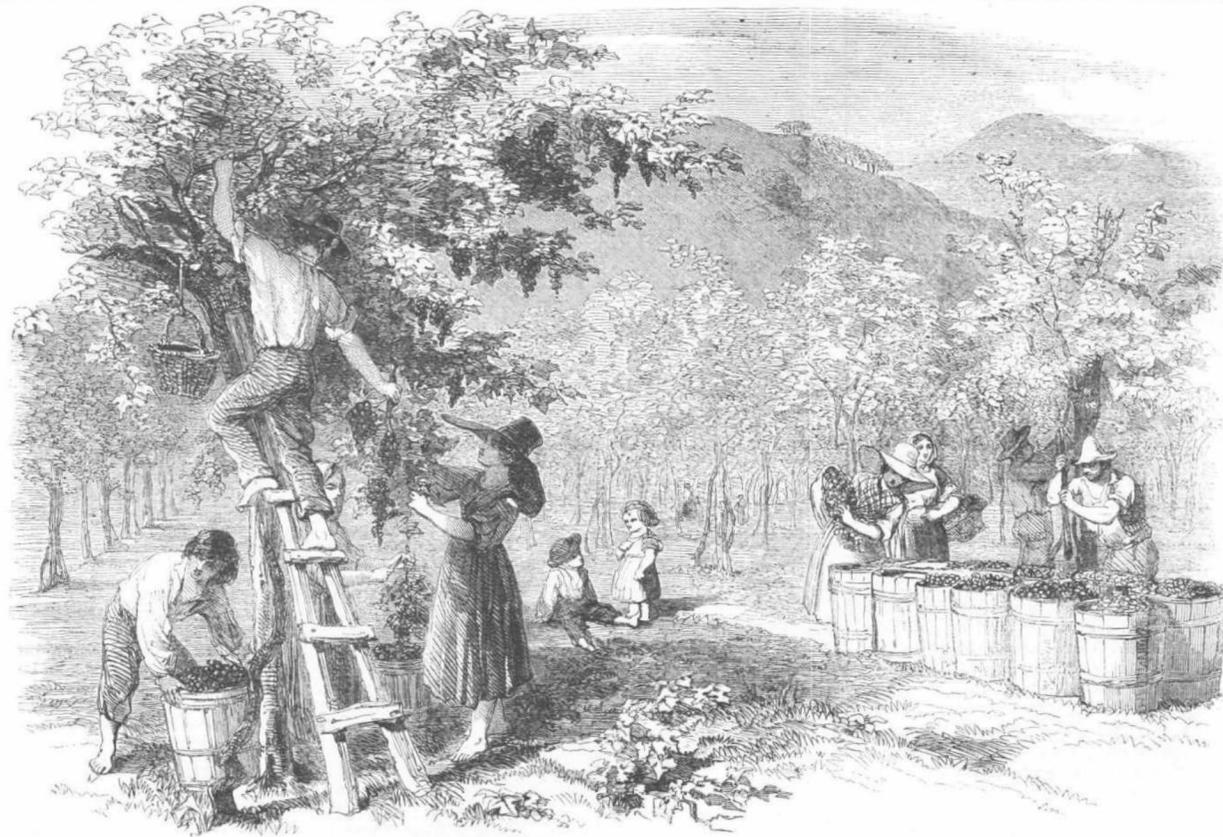
Ἐκ τῶν ἐπιπέδων κειμένων δύο εἰκονογραφεῖν ἤρην παρίστασι μέρος τοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἐν Ουϊλσὼρ ἀνακτόρου περιλήπτου διαδρόμου, ὅστις, κατασκευασθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ,

ἔχρησθησαν ὡς μέγας περίπτερος τῶν ἐπιανεπιπέδων τῶ ἀνακτόρου καὶ ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Γεωργίου τοῦ Γ', πρὶν ἢ γίνεσθαι εἰ πρὸς ἀνατολῆς κίβου καὶ ἐν αὐτοῖς περιπέτεται.
Ἡ δὲ τῆς θέσεως ταύτης θία πῶς ἐπιτεταμένη, λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπὴς. Ἐκ τούτων φαίνεται, τὸ ἐπιπέδον μὲν ὁ ὑπὸ τῶν ἀκτινῶν

τοῦ ὀνόματι ἄλλο ἀπαστραπῆτος ποταμοῦ, ὁ ὑπὸ ἀπείτου φωτὸς περιπέτεται ἄριζον καὶ εἰ εἰς ἀπόστασιν ἴσους τῶν ἐπιπέδων Βεροῦ καὶ Οὐερίδης, τῶν ὁποῖον οἱ κίβουσι μὲν κορυφαὶ συγχύονται μετὰ τοῦ χρυσοῦσι στερειώματος τὸ πρῶν δὲ πάλιν, πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἰσίου, ὁ ἐπὶ τῆς χλωροῦσις πιδιάδος ἴσους ἀγρίως

Αἰθούσα βασιλικῆς ἀκροάσεως.

Τρυφίτος σταφυλιῶν ἐν Τοσκάνῃ.

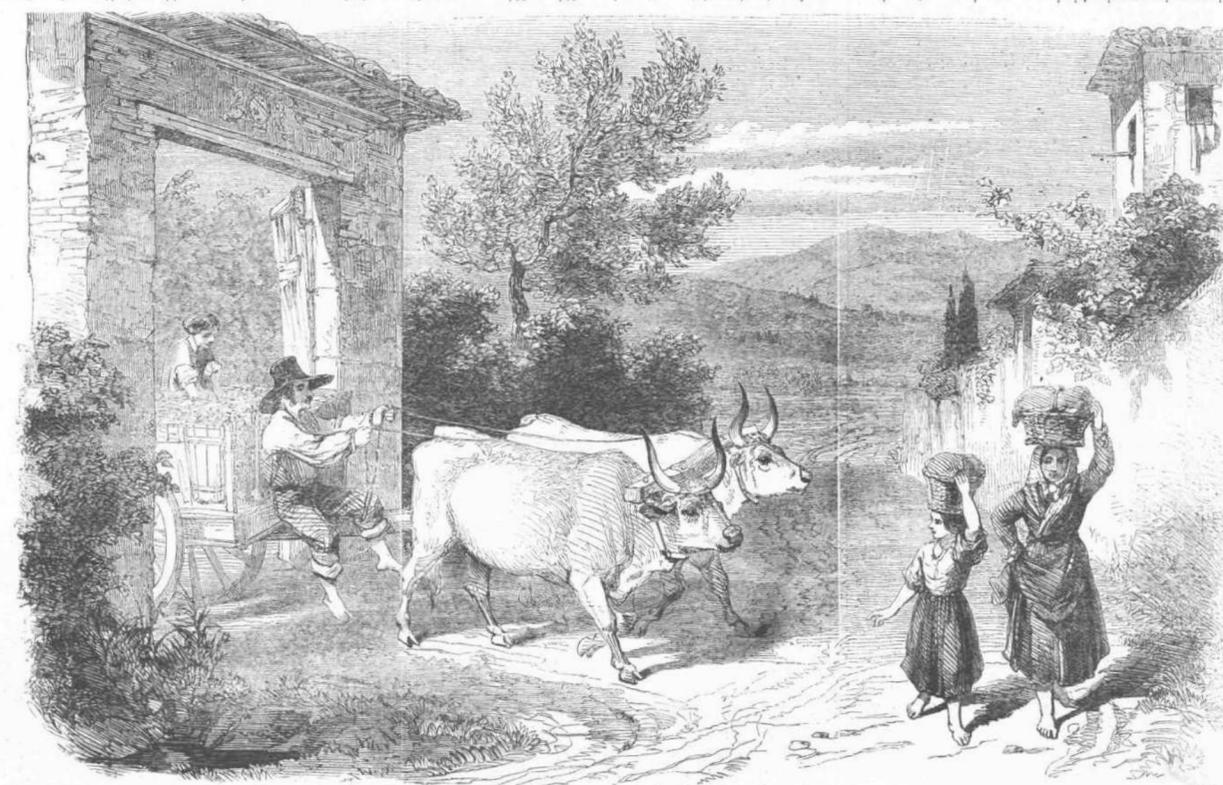
Τάμεσις καὶ αἱ εἰς αὐτοῦ ἀναπεριπέτεται ἀποδοτικότητι ἀνοδομίας, ὅπως ἀναμειθῆται μετὰ τῆς ἀνακτῆς τῶν ἀπαστραπῆτος ἐπιπέδων. Φαίνεται δὲ εἰς ἀπόστασιν καὶ ἡ σφύρῃ τῆς ἔσου μετὰ τῶν πυραμίδων τῶν ἄριζων αὐτῆς πύργου, καὶ τῶν ἀκτινῶν αὐτῆς ἀπείτου, λαμπρῶν καὶ διαδρόμων.

Αἰθούσα βασιλικῆς ἀκροάσεως.

Ἡ ἐπιπέδων εἰκονογραφεῖν παρίστασι τῆς βασιλικῆς ἀκροάσεως αἰθούσας, ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἀλλοτριώσεως τῆς πύλας, ἐν ᾗ ὁ ζωγράφος Βέρνερ ἀνευρέθη, ὅπως τέρψῃ τῶν

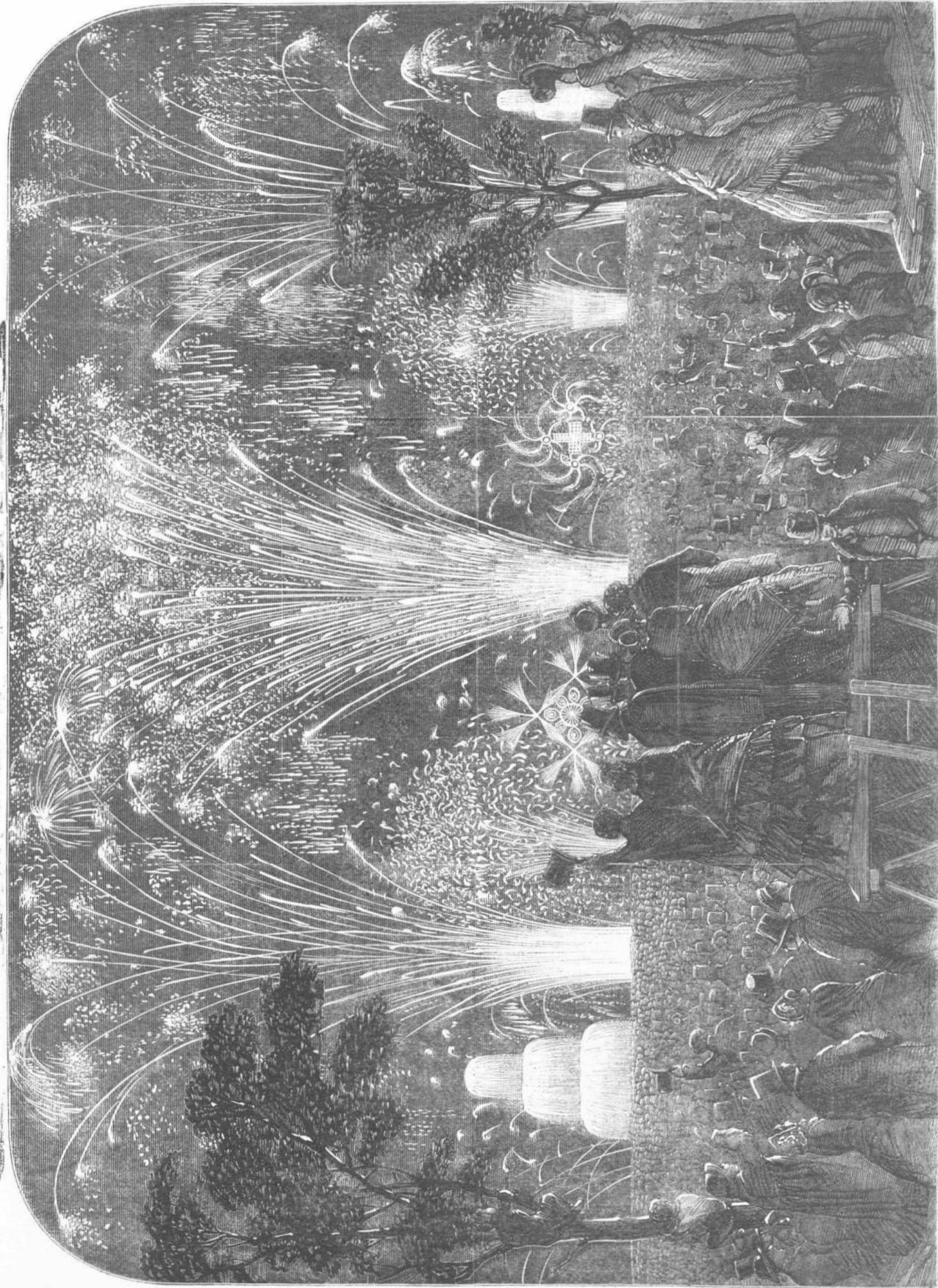
βασιλέων Κάρολου τὸν Β', τὸν προστάτην τοῦ ἔργου. Ἐργασίαν δὲ ἡ ἀλλοτριώσεως τῆς βασιλικῆς ἀκροάσεως, ὑπὸ τῆς μορφῆς τῆς Βασιλικῆς αἰθούσας πρὸς τὸν νότον τῆς ἁγίας, ἐν ἀρχαῖς ἐποχῆσι ὑπὸ Νικόλαου, καὶ παρακολληθεὶς ὑπὸ τῆς ἀκροάσεως καὶ Πασδόρου. Τὰ δὲ δευτερεύοντα ἀλλοτριώματα τῆς θέσεως ταύτης εἰς χρυσοῦσι πύλας. Ἐπὶ δὲ τῶν τοίχων ἀναμειθῆται ἐπὶ διαπύδων τρία ἑσπερῶν ἀπεικονίσματα, παραστάται χωρὶς τῆς ἐπιπέδων τῆς ἔσου. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀπεικονίζεται ἡ ἀνοδομίας τῆς νεανίας εἰς τῶν πρῶτον τῶν ἀρχιεπισκόπων Ἐμίλιου, ἐν τῇ μετῴσῃ τῇ ὑπὲρ τῆς

ἐπιπέδων ὁ θεοῦσις τοῦ Μαρδοχίου, καὶ εἰς τὸ πρῶν τὸ δευτερεύον αἰθούσας τῶν ἄριζων τῆς Βασιλικῆς. Ὑπαρξοῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τρεῖς ἄλλαι ἑσπερῶν εἰκόνες μετὰ πλάτων ἐπιπέδων γηλομεινῶν, ἡ μὲν εἰκονογραφεῖν τὸν Φραδερίκου Ἐρρίκου τὸν πρῶτον τῆς Ὀρλεάνης, τὸν «πατέρα τῶν στρατιωτῶν», ἀποθανόντα τὸ 1617· ἡ δὲ τῶν νεανίας αὐτοῦ Γουλιέλμου καὶ πατέρα Γουλιέλμου τοῦ Γ', βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀφῆρτον ἔργον τοῦ ζωγράφου Γεράρδου Ὀυόρτσου, καὶ ἡ τρίτη ἡ καὶ παρεργετῆρα ἀλλοτριώσεως τῶν βασιλέων

Μετακομιδὴ τῶν σταφυλιῶν.

ΗΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΕΝ ΒΙ ΡΟΛΙΝΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΕΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

476

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΚΗΡΙΑΝΝΙΔΟΣ ΕΝ ΤΩ ΔΕΛΕΙ. (Γραφ. εν. ολιγά)

à la vie du roi de Grèce! (Πάτερ! δὲν ἦτο ἀληθές! δὲν ἀπεπειράθησαν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος!) Καὶ τῶν αὐτῶν ἀναιρέται σαφέστατα καὶ πληρέστατα ἢ ψευδῆς εἰδήσεις, ἦτις τὴν προτεραίαν τοσοῦτον ἐποίησε κρότον! Καὶ ὅμως, ἀλγεῖνόν τι αἰσθημα ἐξογκοῖ τὴν καρδίαν μου καὶ ὑγραίνει τοὺς ὀφθαλμούς μου. Τίς καὶ διατὶ τὴν ψευδῆ ταύτην φήμην διέδωκε; Θέλετε νὰ εἶπω πᾶσαν τὴν γνώμην μου; φοβοῦμαι μήπως ἢ φήμη αὕτη διεδόθη ἐπὶ σκοπῷ, ἵνα ἐπιβληθῇ σιωπὴ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον, ἀπαρἀλάκτως ὡς φημοῦται ἢ ἑλληνικῆ δημοσιογραφία. Ἄς λαλήσωσι τώρα αἱ γαλλικαὶ ἢ αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, καὶ θέλουσιν ἀμέσως ἀκούσει ἀπὸ στομάτων ἐπισήμων, ὅτι δὲν ὑπερασπίζονται πλέον τὰ συμφέροντα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ τὰ τῆς δολοφονίας καὶ τῆς βασιλοκτονίας! Τῆς βασιλοκτονίας ἢ οὐδὲν δεκαεὶ, τῆς δολοφονίας, ἢν σύμπασα ἢ ἀνθρωπότης ἀπεχθαίνεται! Τίς τώρα δύναται ν' ἀκούσῃ τοιαύτας ἐπιτιμήσεις, τίς τολμᾷ ν' ἀναδεχθῇ τὴν ὑμετέραν ὑπεράσπισιν; Τί ὠφελεῖ ἢ ἀφίξις τῆς ἀναίρεσεως; ἀφικνεῖται λίαν παράκαιρος! τὸ ἀποτέλεσμα ἐγένετο! Αἱ! ἔαν, ὅπως ἐγὼ φρονῶ, αὐτοῦργος τῆς ἀπάτης ἢ ἢ ὑμετέρα κυβερνήσις, τότε πρέπει νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἀπάτης οἱ τὴν ἀκακίαν (ἵνα μὴ εἶπω τὴν βλακίαν) αὐτῆς πιστεύοντες· ἢ δὲ Δύσις πρέπει νὰ μάθῃ, ὅτι τὸ μόλις γεννηθὲν τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖον παραίνεται πιεζόμενον ὑπὸ τῆς αἰσχίτης, τῆς ἀπεχθεραίντης δολερότητος!

Κατηγοροῦσι πολλοὺς τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς μάλα ἐπιτηδεῖους ἀνθρώπους τῆς γῆς· ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι οἱ ἐκ Μονάχου ἐπηρεάζοντες τὴν πορείαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως Βαυαροὶ εἰσὶν ἐπιτηδειότεροι μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἢ μὲν ἑλληνικῆ ἐπιτηδειότης ἔχει πάντοτε σκοπὸν εὐγενῆ, προοδευτικὸν καὶ μεγάλθυμον, ἐνῶ ἢ τὸν διεπύοντα ὕμᾶς εἶναι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν διέπρωπος καὶ . . . . . ὡστε οὐδὲ νὰ τὴν χαρακτηρίσω δύναμαι. . . . .

Ἄλλὰ παῦν . . . . . Προτιμῶ κάλλιον νὰ μὴ εἶπω τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ θλιβεροῦ τούτου ἀντικειμένου ἢ νὰ ἐκφράσω πλήρη τὴν γνώμην μου. Ἀρκέσθητε μαθηταῖντες, ὅτι ἢ Γαλλία σύμπασα φρονεῖ ὡς φρονῶ καὶ ἐγὼ (ὁ ἀνάξιος ὕμῶν ἀνταποκριτής-) ὅστις καὶ συλλυπεῖται καὶ ἀγαπᾷ ὕμᾶς πάντας.

(Ἀντούμεθα διότι δι' ἑλλειψίν θέσεως ἀναγκαζόμεθα νὰ παραλείψωμεν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀξιότιμου, τοῦ φιλέλληνοσ καὶ φιλελληνίδου ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν. Μνημονεύομεν δ' ἐν περιλήψει τινὰ τῶν γραφομένων αὐτοῦ παρακατιόν.)

Ἐ δημοκρατικὸς τῶν Παρισίων τύπος εἰς ἀπόδειξιν τῆς συμπαθείας αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἐνότητος, προσήνεγκε γεῦμα πολυτελὲς τῷ Κ. Ρατάση. Οἱ ἀρχισυντάκται τῆς Ἐθνικῆς Γνώμης, τοῦ Αἰῶνος, τοῦ Τύπου, ἡγούμενοι τοῦ συμποσίου, προσεφώνησαν λόγους λίαν σοβαροὺς καὶ ἀδελφικούς ὑπὲρ τῶν Ἰταλῶν τῆς Ἰταλίας καὶ πάντων τῶν καταπιεζόμενων λαῶν.

Αἱ κληρικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας συγχαίρουσιν αὐτὰς ἐαυτὰς διὰ τὸ ἐν Ῥώμῃ διατηρούμενον στίκτο κοινό. Ἄλλοθεν, ἢ ἐφημερίδος τοῦ Τουρίνου προτρέπει τὸ ἰταλικὸν Κοινοβούλιον νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ἢ τύχη τῆς Ἰταλίας ἐξήρηται ἀπ' αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἰταλικὴ Ἐνώτις λέγει, ὅτι οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύναμις δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν Ῥώμην φέρουσαν. . . . .

Ἐ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐξελέχθη μέγας ἄρχων τῆς ἐταιρίας τῶν Φραγμασόνων.

Ἐ Φραγκίσκος Β' ἀπέρχεται εἰς Ἐνετίαν.

Ἐ στρατηγὸς Κλάπκας διατρίβει εἰς Παρισίους· λέγεται μάλιστα, ὅτι συνέτυχε μετὰ τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος. Ἐ στρατηγὸς οὗτος συμεριζόμενος τὴν γνώμην τῶν ἀρχηγῶν τῆς Οὐγγρίας, εἶπε πρὸς τινὰ τῶν φίλων του, ὅτι ἢ πατρίς του οὐ δὲ τοῦφεκλᾶν θὰ τραβίξῃ, πρὶν ἢ ἢ Ἀυστρία προσβληθῇ ἄλλοθεν. . . . .

Τὰ πολωνικὰ ὄσημέραι ἐξογκοῦνται. Μάτην ἢ κατὰθλιψις· οἱ λαοὶ ἐξύπνησαν. . . . .

Αἱ ἐκ Βιέννης ἐπιστολαὶ προλέγουσι, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀτοκροατορικοῦ διαγγέλματος, ὅτι ἡμέραι πονηραὶ διὰ τὸν οἶκον τῶν Ἀμβούργων ἀρχονται. Πληθυνθείη ἢ ὄργη τοῦ Κυρίου. . . . .

Λέγεται, ὅτι ἢ Ἀγγλία ἐπιδοκιμάζει τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ δουκὸς τοῦ Ῥέγιο ἢ τὴν τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρης, διὰ τὸν θρόνον τοῦ Μεξικου. Ἀκούσματα καὶ ταῦτα. . . . .

Τέλος πάντων ὁ Κ. Φούλδ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν. Ἐπάρχουσι τινες φρονούντες, ὅτι ἢ ἀφίξις αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον συνεπιφέρει καὶ οἰκονομικὰς τινὰς μεταβολὰς, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

Ἐ τὴν μεγάλην Βρεττανίαν ἀπειλῶν λιμός. — Ἡ Ἀγγλία ὀφείλει νὰ λύσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν λιμένων τῶν μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος τοῦ Ῥεῦνὸλδου τὸ ἐξῆς ἀξιοσημεῖον κύριον ἄρθρον.

Ἡ Ἀγγλία κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὀφείλει νὰ ἀγαπήσῃ τὸν πλείστον αὐτῆς κάλλιον ἑαυτῆς. Τολμῶμεν δὲ νὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτως ὁρμημένοι ἐκ τῆς ἀτελοῦς καταστάσεως τῶν πτωχῶν, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι μεγάλας ἀξιώσεις. Ἴσως λέγομεν τι πλεόν τῆς θείας ἐντολῆς, τῆς ἐντελλομένης ὅπως ἀγαπῶμεν τοὺς πλείστον ἡμῶν ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἄλλ' οἱ προτρέποντες τὴν κυβερνήσιν τῆς χώρας ταύτης νὰ θεωρῇ μᾶλλον ἀπαθῆς τὴν ἀνηρίαν, τὴν δυστυχίαν καὶ λιμοκτονίαν πέντε ἑκατομμυρίων τῶν φιλοπονοτέρων ἡμῶν συμπολιτῶν, ἀντὶ νὰ προσβάλῃ τὴν κυβερνήσιν τῶν βορείων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἰπὼν ἔνοχοι τῆς παρανομίας καὶ ἀπτόργου ταύτης διαγωγῆς. Μόνος ὁ χρόνος, ὁ τῶν πάντων κριτής, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ, πότερον ἢ φωνὴ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τούτων φανατικῶν, τῶν εὐνοῦτων πολιτικῶν ἀπάνθρωπον ἄμα καὶ ἀνεύρονον, ἢ ἢ φωνὴ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ὀφείλει νὰ καθοδηγήσῃ τὴν κυβερνήσιν ἐν τῇ προκειμένῳ ζητηματι.

Ἐνίσταψεν ἤδη ἐν τῇ κατωτέρῃ τάξει τῶν πολιτῶν ὁ πρόδρομος τῆς φροβῆς ἐκείνης δυστυχίας, ἢν πρῶτοι προεῖδον καὶ προσέπομεν. Τὰ ἐν Λαγκασάιρ καὶ ἀλλαχόθι βραδικοῦρμια ἐκλείσθησαν πρὸ πολλοῦ· δύο δὲ μύλοι ἐν Βικουπῆρ, δύο ἐν Πρεστον, ἐπτά ἐν Ροχδῶλ, καὶ ἄλλοι τόσοι ἐν Ἰνδλέη, Βιγάνη καὶ Ἰγκη ἐτίθησαν εἰς ἐντελὴ στάσι, καὶ ἢ ἐνέργεια τῶν ὑπαρχόντων ἐστὶ βραδικοῦρμια ἔσται βραχύνει. Ἄπαντες δ' οὗτοι οἱ ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει κλεισθέντες μύλοι εἰσὶν, οὕτως εἶπεῖν, οἱ κήρυκες, οἱ προκηρῦκτοί τῆς προσηγγισι τῶν φροβερῶν καὶ ἐξολοθρευτικῶν ἐχθρῶν, τῆς ἀνηρίας δηλονότι, τῆς πείνης, τῆς στάσεως, τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῆς ἀλλολοσπραγῆς ἀπλῶν καὶ ἡσύχων ἐργατῶν.

Καὶ ἄπαντα αὐτὰ ἢ δυστυχία πολλῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀθῶν συμπολιτῶν ἡμῶν προῆλθεν, ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἀσθενεῖς τῶν νοῦν, καὶ μεγάλοι τὴν γλώσσαν πολιτικοὶ ἄνθρωποι ἐν Οὐάσιγγτον, ἀπαράσισαν νὰ ἐπιβῶσιν διὰ τῆς βίας ἐπὶ τοῦ τραχήλου δεκά ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἐχόντων ὅμοια αὐτοῖς προτερήματα, ἀφύρτητον καὶ ἀπεχθῆ πολιτικὸν ζυγόν. Οὐδεὶς πλεόν ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀτίμου καὶ ἐγκαταφρονήτου τούτου πολέμου. Αἱ μὲν μεσημβριναὶ Πολιτεῖαι μάχονται ὑπὲρ τῆς ἐκῆτων ἀνεξαρτησίας, αἱ δὲ βορείαι ὑπὲρ τῆς νίκης. Ἐκεῖνοι μὲν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐστῶν αὐτῶν, τῶν παραδικασθεῖσῶν ὑπὸ ξένων στρατευμάτων εἰσβαλόντων εἰς αὐτάς, αὐταὶ δ' ἀποπειροῦνται παντὶ σθένει νὰ ἰδρῶσιν μίγα καὶ ἀπέραντον κράτος, ἔχον θάσιν μὲν τὴν δουλείαν, πολιτικὴν δὲ τὴν ἀδολεσχίαν, θεοῦ δὲ τὸ παντοδύναμον τάληρον, καὶ ἐμπορίου τὴν ἀπάτην καὶ αἰσχροκέρδειαν.

Ζητοῦμεν καὶ πάλιν νὰ πύσῃ ἢ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν ἀνεύρονος καὶ ἔνοχος βοηθία τῆς ἰδιωτικῆς φιλοδοξίας τῆς ἐν Οὐάσιγγτων ἐκτελεστικῆς δυνάμεως. Ἐρωτῶμεν καὶ δεῦτερον πρὸς τί τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα, εἰμὴ ὅπως προστατεύουσι τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ ἡμῶν ἐξ ὑβριστικῆς καὶ πονηρῆς παρενοχλήσεως; Βεβαίως ἢ προστασία τῶν εἰρηκτικῶν ἐμπορίων τῆς Ἀγγλίας, ἐξ ὧν ἐξήρτηται ἑκατομμύρια ἀνθρώπων τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑξως, ἐστὶ νόμιμον καὶ ἀξιόπαινον ἔργον τοῦ ἀπαραβλήτου καὶ φροβερῶ ἡμῶν ναυτικοῦ. Βεβαίως ἢ ζωὴ ἐπτά ἑκατομμυρίων βρεττανῶν ἐργατῶν, καὶ ἢ εὐδαιμονία τοῦ βρεττανικοῦ κράτους ἀξιοῦται κατὰ τι τοῦλάχιστον τῆς προσοχῆς τῶν τιτοφόρων καὶ συνταξιοῦχων ἡμῶν κυβερνητῶν. Καὶ γὰρ τί εὐγενέστερον ἢ θεῶν κυβερνησεῖς τινος καθῆκον ἢ ἢ ὑπεράσπισις τῆς ζωῆς τῶν ἡσύχων αὐτῆς ὑπῆκῶν ἐκ τεχνικῆς καὶ ἀπεικτικῆς πείνης, πείνης μὴ σταλείσης ὑπὸ τῆς παντοδύναμου καὶ ἀφέντου βουλήσεως τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀτίμου πολέμου θνητῶν καὶ παραφροῶν ἀνθρώπων; Δύναται ποτε ἢ κυβερνήσις, ἢ ἐγκαταλείπουσα πέντε ἑκατομμύρια τῶν χρησιμωτέρων αὐτῆς ὑπῆκῶν, ὅπως γίνουσι θύματα μακροδύου καὶ ἀπαιθροῦ ποτικῆς, νὰ ἔχῃ πλεόν ἀξιώσεις σεβασμοῦ παρὰ τῶν θυσιάζομένων τούτων πολιτῶν; Ἡ μήπως ἢ βρεττανικὴ κυβερνήσις ὑπάρχει μόνου χάρι τῶν βρεττανῶν εὐγενῶν καὶ τῶν γερμανῶν ἡγεμόνων, ὡστε νὰ μὴ φροντίζῃ παντάπασιν περὶ τῶν ἐργατικῶν κλάσεων, εἰμὴ πῶς νὰ φορολογῇ αὐτάς; Ἐστὶν ἀραγ' ἀληθές, ὅτι ἐφόσον αὐ αἱ ἀνηρίαι ἢ κυβερνώσιν τάξεις ὡσιν ἀσφαλεῖς, τὸ νευρόσπιστον πλῆθος, ὅπερ ἀριθμῆται κατ' ἑκατομμύρια, δύναται νὰ καταστρέφῃται καὶ ληστεύεται κατὰ τὸ δοκοῦν ἐκάστης δυνάμεως διακοπτοῦσης τὴν ἀκατέργαστον ὕλην τῆς βιομηχανίας αὐτοῦ; Ἐάν ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν μεσημβρινῶν λιμένων τῆς Ἀμερικῆς δὲν λυθῇ ὑπὸ τοῦ βρεττανικοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐάν ἢ βρεττανικὴ κυβερνήσις δὲν προνοήσῃ τὰ μέσα δι' ὧν νὰ προλάβῃ τὴν πείναν τῶν ἐν τοῖς βραδικοῦρμια ἡμῶν ἐργαζομένων ἐργατῶν, ἄπισται αὐτὰ αἱ ἐρωτήσεις, καὶ ἐτι χείρονες τούτων, θὰ τύχῃσι δυστυχῶς καταφαιτικῆς ἀποκρίσεως.

Ἐ ἀποκλεισμὸς τῶν βραδικοῦρμων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ λυθῇ. Ἐάν ἢ Ἀγγλία ἐπιθυμῇ νὰ ἀπορῦγῃ τὸ μέγιστον τῶν ἀχρῶν τοῦδε ἐνταπνῶν εἰς ἔθνος τι θεῶν, ὀφείλει νὰ λύσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τούτων. Ἐάν οἱ ἀρχοντες ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀπορῦγῃσι τὸ αἰῶνον αἰσχρὸς, ὁ θὰ λάβωσιν ἐκ τῆς ἀπαθείας ἢν δεικνύουσιν, ὄροντες τὴν καταστροφὴν τῶν ἐν Λαγκασάιρ κλωστήρων καὶ ὕφαντων, τὸ βραδικοῦρμια τὸ συσσωρευόμενον νῦν καὶ φθερόμενον ἐν τοῖς λιμῆσι τῶν μεσημβρινῶν Πολιτειῶν, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐλευθέρην τὴν πρὸς τὰ ἐνταπνὰ διόδου. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ὑποχρέωσις, ἢθικὴ ἢ πολιτικὴ, οὐδεὶς νόμος θεῶς ἢ ἀνθρώπινος, ὑποχρεῶν ἡμᾶς, ὅπως σεβασθῶμεν τὸν τερατῶδη τούτων καὶ ἀνάσχοντον ἀποκλεισμὸν.

τοῦναυτίου μάλιστα, αἱ τε ἢθικαὶ καὶ πολιτικαὶ ὑποχρεῶσεις, οἱ πεθεῖοι καὶ ἀνθρώπινος νόμοι ἐπιτίττονται τὴν λύσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ μέγας, ἵνα μὴ εἰπωμεν φροβῆς, ἐπικαίται κίνδυνος τοῖς ἀρχοσιν ἡμῶν, ἐάν κλείσωσι τὰ ὄτα πρὸς τὰς αἰτήσεις ταύτας.

Τινὲς τῶν ἰσχυροτέρων κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου ἀντιλόγων παρέχονται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, τῶν νομοθετῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν τῶν πρώων Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐτε φραγκλίνοσ καὶ ὁ Ἰερφρσον διὰ τοῦ ἐμφατικωτέρου τρόπου ἐξήφρασαν τὴν ἀπαστροφὴν αὐτῶν κατὰ τοῦ συστήματος τῶν ἀποκλεισμῶν, δι' οὗ ἢ φυσικὴ συγκοινωνία, ἢ ἢ θεῖα Πρόνοια ἔδρασε μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καταστρέφεται, μεγίστη δὲ δυστυχία εἰς ἑκατομμύρια ἄθῶν ἀνθρώπων προξενεῖται, καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἢ βιομηχανία τῶν ἐθνῶν βιάπεται, ἵνα μὴ εἰπωμεν, καταστρέφεται, χωρὶς ποτῶς νὰ ὠφελοῦνται κατὰ τὰ στρατιωτικὰ αἱ Δυνάμεις, αἱ ἐνισχύουσαι τὸν ἀποκλεισμὸν. Οἱ μεγάλοι τῆς Ἀμερικῆς νομοθέται, οἱ Κίνται, Στόρα καὶ Γουττῶνες, ὧν τὰ ἔργα ἢξιώθησαν πραγμασίου σεβασμοῦ, ἐνομοθέτησαν διὰ τοῦ σαφεστάτου τρόπου, ὅτι ἵνα ἔχῃ νόμιμον κύρος ἀποκλεισμὸς τις πρέπει νὰ ἢ κατορθωτός, ὅτι ὅσον μείζων ἐστὶν ἢ ἔκτασις τῆς παραλίης, εἰς ἢν ἐφαρμόζεται τοσοῦτον ἐπιτυχίστερος οὗτος θεωρεῖται, καὶ ὅτι οὐδὲν ἔθνος δικαιοῦται νὰ ἀπαίτησῃ ἐκ τῶν ἄλλων ἔθῶν, ὅπως σεβασθῶσιν ἀποκλεισμὸν καὶ ἐπιτυχή. Ἄλλὰ κατὰ τὰς ἐφημερίδας, τὰ νομοσχεῖμα καὶ τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα τῶν βορείων ἀμερικανικῶν Πολιτειῶν, οὐδὲν ἀποδεικνύεται εἰμὴ τὸ ἀνεπιτυχῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ παραλίης τριχλίων μιλίων ὑπὸ τοῦ πέμπτης τάξεως ναυτικοῦ τῆς ἐν Οὐάσιγγτων κυβερνήσεως. Τὰ πλοῖα, ὅρ' ὧν τὸ ναυτικὸν τούτο περιεφρονήθη, ἐπιτυχῶς ἀρῆθουσι κατ' ἑκατοντάδας. Ἐπὶ ἡμέρας ἐστὶν ὅτε δὲ καὶ ἐδομαθῶς οὐδὲ ἐν πλείστον τῶν βορείων Ἀμερικανῶν φαίνεται περιπλεόν ἔξω τῶν λιμένων τῶν κρηυχθέντων εἰς κατὰστασιν ἀποκλεισμοῦ. Καθίσταται δὲ νῦν πασιδῆλον, ὅτι πλὴν τῆς διεγέρσεως τῶν παθῶν, τοῦ φόβου καὶ τῆς παραλίσεως τοῦ ἐμπορίου οὐδὲν ἔτερον ἐπιφέρει ἀποτέλεσμα, εἰμὴ τὸν ἐμπαγισμόν τῆς ἀνθρωπίνης εὐπειθείας. Ἀποκλεισμὸς κατὰ τοὺς νόμους τῶν ἐθνῶν, τούτῃστιν ἐντελῆς ἀποκλεισμὸς, δὲν δύναται νὰ γείνη οὐδὲ τῆ συνεργείᾳ ἀπῆκτων τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐάν οἱ Ἀμερικανοὶ εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἡμετέραν θέσιν, δὲν θὰ ἐσκέπτοντο πῶς νὰ σεβασθῶσι τοιοῦτον ἀποκλεισμὸν, ὡς οὐδὲ πῶς νὰ παραχωρήσωσι τὰς Πολιτεῖας τῆς Νέας Ἰόρκης καὶ Μασαχουσέτας εἰς τὸν Καναδαν. Ὅτε ἢ χώρα αὕτη, ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ὀλων ἄγωνι αὐτῆς κατὰ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἐκέρυξεν ἄπῃσας τὰς ἡπειρωτικὰς χώρας, τὰς ἀναγνωρίζουσαι τὴν γαλλικὴν ἡγεμονίαν, εἰς κατὰστασιν ἀποκλεισμοῦ, ἢ ἀγανάκτησις τῶν Ἀμερικανῶν ἢν μεγίστη· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἢν ἰσχυρόν ὅπως λύσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν, κατέσχον ἄπαντα τὰ βρεττανικὰ πλοῖα, αἵτινα ἔσαν προσωριμῆμενα ἐν τοῖς λιμῆσι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Πρὸς τί λοιπὸν ἡμεῖς σεβόμεθα ἀποκλεισμὸν ὑπ' οὐδενὸς δικαιοῦμενον νόμου, οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρωπίνου; Διατὶ, τάνυκαὶν, νὰ μὴ θῶσωμεν πέρας εἰς ἀποκλεισμὸν παραβιάζοντα ἀριδῆλως καὶ ἀναιδῶς τοὺς νόμους τῶν ἐθνῶν καὶ ἀπῆκοντα πρὸς τὴν ἢθικὴν; Διατὶ νὰ σεβασθῶμεν μέτρον καταμαστίσου διὰ τῆς πείνης ἑκατομμύρια τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ πιθανῶς καταστρέψῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν; Ποῖα συμφορὰ ἢδύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς λύσεως τοῦ παρανομίου ἀποκλεισμοῦ μετῶν τῆς καταστrophῆς τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν; Δύναται ὁ μακροτέρος καὶ πεισματωδέστερος πελοῦς πόλεμος κατὰ τῶν βορείων Πολιτειῶν νὰ παραγάγῃ τὸ δεκάστον τῶν φρικῶν, αἵτινες μελλουσι νὰ προσβῶσιν ἐκ τῆς ἀρχίας πέντε ἑκατομμυρίων βρεττανῶν ἐργατῶν, τούτῃστι τῆς πείνης, τῶν στάσεων καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅν ἢ ἀρχία βεβαίως θὰ τίξῃ; Ἀναμφιβολῶς οὐχί. Ἴπστε ἢ Ἀγγλία, ἢτις ἔλυσε τὸν σινικὸν ἀποκλεισμὸν χάρι τῶν μετεργαζομένων τὸ τοῦ ὅπου ἐμπορίου ἢ Ἀγγλία ἢτις ἐπεμψεν ἤδη ναυτικὴν δύναμιν, ἵνα παρεμβῇ ἐν Μεξικῷ χάρι τῶν ἐκεῖ ἐυαίθμων βρεττανῶν τραπέζιων ἢ Ἀγγλία ἢτις ἐκέρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ πυρολόγῃ τὰς Ἀθῆνας, ὅπως λάβῃ ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ Πασιφικοῦ ἢ Ἀγγλία ἢτις κατηνώσασε 500,000,000 λιρῶν, καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, ὅπως ὑπερασπισθῇ τὰς αἰσχρὰς καὶ ρυπαρὰς δυναστείας τῶν Βουρβῶνων καὶ Γερμανῶν ἢ Ἀγγλία ἐπαναλέγομεν, ἢτις ἔπρεξε πάντε ταῦτα, δὲν θὰ ἀρνηθῇ νὰ καθάρισῃ τὴν ὠκεανὸν ἐκ τοῦ ἐμποδίου τοῦ παρεμβάλλομένου εἰς τὴν διόδον τῆς ἀκατεργάστου ὕλης τοῦ βῆμακος, ἢς ἀνευ ἑκατομμυρίων τῆς βιομηχανίας τάξεως τῶν Βρεττανῶν θὰ ἀπολεσθῶσι, μὴ δύναμενοι ἄλλως νὰ προσπορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Περὶ δὲ τῆς ἰδίας πολέμου τινὸς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν βορείων Πολιτειῶν λέγομεν, ὅτι, ἐάν οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν μακνώσι, ἐστὶ μεγάλη. Πρὶν αἱ Πολιτεῖαι αὐταὶ δυναθῶσι νὰ κηρύξωσι πραγματικὸν πόλεμον κατὰ μεγάλου τινὸς Δυνάμεως, ὀφείλουσι νὰ ἀναδιοργανώσωσι πρῶτον τὸν τε στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν, καὶ μέχρις ἂν τούτο ἐκπληρωθῇ, θὰ συνελθῶσιν εἰς ἑαυτοὺς, καὶ ἀντὶ νὰ πολεμήσωσι καθ' ἑαυτῶν, θὰ εὐχριστέσωσι μᾶλλον ἡμᾶς, διότι παρεμβάντες, καταστειλάμεν τὴν προόδον τοῦ μεγάλου ἐγγλήματος, καὶ τῆς φροβῆς μίστιγος, ἢτις ἐπήνεγκε λύπην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἰσχρὸς ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀνόματος.